

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 60 מיום 17.5.2022

מיום שלישי, 17 במאי 2022, ט"ז באייר תשפ"ב

נוכחים:

- מר ניר ברטל	- יו"ר הוועדה וראש המועצה
- דורון טישלר	- חבר מועצה
- אלעד כהן	- חבר מועצה
- אודי וילד	- חבר מועצה
- בועז בגריש	- חבר מועצה
- תמר גולן צדוק	- חברת מועצה
- אורנה רייטר	- חברת מועצה

מוזמנים:

- עו"ד אמיר גופר	- יועמ"ש המועצה
- שלמה אפרתי	- מנכ"ל המועצה

נעדרו:

- אביבית אבורוס	- חברת מועצה

על סדר היום:

דיון דו"ח המבקרת השנתי לשנת 2021 3

-פרוטוקול-

דיון דו"ח המבקרת השנתי לשנת 2021

חני ברקמן:

ערב טוב לכולם. אני מתכבדת להציג כדי לדון בדו"ח המבקרת השנתי, לשנת 2021. בהתאם לדרישות התקנון, אני מעלה-

ניר ברטל:

רגע, שנייה-

[חילופי דברים טכניים]

חני ברקמן:

אז, מתחילים מהתחלה. אז שלום לכולם, אני מתכבדת להציג את דו"ח המבקרת השנתי, לשנת 2021. אנחנו, בהתאם לפרוטוקול, מעלים אותו היום במליאה, את הדו"ח ואת המלצות ועדת-הביקורת. בתקנון כתוב שהמבקר יגיש לראש-המועצה דו"ח על ממצאי-הביקורת, עד 01/04 בכל שנה. אני הגשתי את הדו"ח לראש-המועצה ב- 03/02, הקדמתי. הדו"ח נידון בוועדת-הביקורת בשני מועדים. דו"ח אחד נידון בנובמבר 2021 ושני הדו"חות האחרים נידונו במרץ 2022. והנה הגענו לדון בדו"ח היום. הדו"ח כולל שלושה דו"חות, שנקראים דו"חות פרטניים. הדו"ח הראשון מדבר על שירות לתושבים במוקד היישובי, נושא שהתבקש על-ידי ראש-המועצה. הדו"ח השני מדבר על מעקב אחר ביצוע תוכנית עבודה מקושרות-תקציב. הדו"ח השלישי מדבר על מילוי בעפר של השטח ליד אולם-הספורט, בסמוך לשכונת "עתידות", נושא שהתבקש על-ידי ועדת-הביקורת. אני אשתדל לסרוק את שלושת הדו"חות, אנחנו נעשה הפסקה אחרי כל דו"ח כדי שאלעד יציג את המלצות ועדת-הביקורת. אני מצרפת את הדו"חות, אני אשתדל לתקצר, אני סומכת עליכם שקראתם,

מקווה לפחות. אז נתחיל. הדו"ח הראשון מדבר על שירות לתושבים במוקד היישובי. כולנו יודעים שבמועצה פועל מוקד, שנותן מענה לפניות התושבים, מנוהל על-ידי מנהלת המוקד. הפניות, אני חייבת לתת איזושהי הערה, אנחנו מדברים על שנת 2021, יש דברים שהשתנו מאז ואני גם אנסה להתייחס לדברים שהשתנו מאז. הפניות למוקד מגיעות באמצעים הדיגיטליים השונים, פניות טלפוניות מתקבלות על-ידי חברת "קישורית". המוקד שלנו מנוהל במערכת "city connect". במסגרת הביקורת, העליתי כמה ליקויים חשובים. 1. לא קיימים נהלי-עבודה. כל-פעם שאני אגיד ליקוי, אני גם אגיד, מאחר ואנחנו מקיימים באופן שוטף צוות לתיקון ליקויים אחת לרבעון, במעמד מנכ"ל המועצה והגזבר, גזברית היום. אז אני אעדכן מה קורה עם הליקויים האלו. לגבי נהלי-עבודה, לשמחתנו נכתבו נהלי-עבודה של המוקד, בסיוע חברת "קישורית" שמלווה את המועצה. תהליכי מעקב ובקרה - לא היו ככלל תהליכי מעקב ובקרה, דו"חות ניהוליים, דו"חות סטטיסטיים שיציפו חריגות וכולי. לא היו במועד בדיקת הביקורת, אני כמובן המלצתי על תהליך של ניהול מעקב ובקרה, כתיבת תוכנית-עבודה למוקד, דו"חות ניהוליים, נושא של בקרה אחרי אמנת-שירות, סקר שביעות-רצון וכולי. החל מהשנה, מלפני חודשיים-שלושה, מופקים דו"חות ניהוליים וסטטיסטיים, נבנה גם דשבורד, לבקשת המנכ"ל, שהוא מקבל אותו אחת לתקופה. טרם נכתבה תוכנית-עבודה למוקד, כן הופק סקר שביעות-רצון וכבר החלו לחזור לתושבים הלא מרוצים ולתת את ההסברים ולשאול מה דעתם. שיפור תהליך העבודה בממשקים, מחלקות המועצה:

שיטת-העבודה, בעיניי, לא הייתה נכונה ויעילה. מה שקרה הוא, שמנהלת המוקד הייתה מעבירה, מנתבת את הפניות למנהלי המחלקות בהתאם, מה שקרה בעיניי מאוד-מאוד לא יעיל. שיטת-העבודה השתפרה, הממשקים השתפרו ונכון להיום, עם גיוס מזכירה למחלקת השפ"ע, שמקבלת את רוב הפניות, בערך 70-80% מהפניות במחלקת שפ"ע. בכל מקרה, האחריות לטיפול בפניות עברה למחלקות עצמן והפניות משויכות לגורם המקצועי באמצעות מנהלת המוקד. מנהלת המוקד בעצם מפנה את זה למנהל ודרך האפליקציה הם מטפלים בפניות באופן ישיר. נושא של אמנת-שירות: היו פה זמני-תקן שנקבעו מאוד-מאוד מזמן, בתחילת המוקד, לפני שנתיים-שלוש. זה כבר לא היה רלוונטי וגם לא היה מעקב אחרי חריגות. בכל מקרה, המלצתי לגבש אמנת-שירות חדשה,

נתתי להם גם מה קורה במועצות אחרות ונבנתה אמנת-שירות. עדיין לא מתבצעת בקרה על עמידה בתקן ובזמני-התקן ואנחנו כמובן עוקבים אחרי זה, במסגרת צוות תיקון הליקויים. קטגוריות: היה מוכתב מספר קטגוריות גבוה מאוד ולא ידידותי למשתמש, משהו כמו 50. נכון להיום צומצמו הקטגוריות, אתם יכולים לראות את זה גם ב- WhatsApp החדש שלנו, הבוט. והקטגוריות הותאמו, בדקתי עם רווית, הותאמו סופית, גם באפליקציה וגם באתר. הנושא של שיווק המוקד למשתמשים והשימושים בו, נושא שלא היו קיימות הנחיות מוסדרות להעברת מידע על אירועים שוטפים, זאת-אומרת שנוכל למצוא משהו במוקד וב "קישורית" לכל-מני שימושים. לצורך שימוש במוקד, ככלי להעברת הודעות בדחיפה לתושבים וחבל, כי זה כלי נהדר. אני יכולה להגיד היום שכבר התחילו בתהליך לאיסוף והעברת מידע, זה לא שלם, אבל החלו כבר. לא מזמן אפילו בוצע מיפוי ופילוח של אזורים ברחובות המועצה ואפילו כבר התחילו להשתמש בזה, ושימוש ב- GIS. מוקד ביטחוני-מוניציפלי: נכון להיום, לא קיים מוקד ביטחוני ייעודי. המוקד היישובי מטפל במוקד המוניציפלי, הוא לא נותן מענה לניהול ממשקים עם כל הגורמים בעתות חירום. כמובן שיש מי שנותן, אבל לא המוקד. המוצעה החלה בתהליך עבודה מול מוקד "רואה", שאמור לתת את הפונקציות האלו, גם בעתות חירום וכולי, זה כרגע בפילוט, אבל אנחנו מקווים שזה יכסה את החוסרים הללו. אלעד.

אלעד כהן:

כן. לטובת מי שמקשיב לנו, לפי החוק, דו"ח ביקורת צריך להגיע לדיון בפני ועדת-ביקורת, אני יושב-ראש ועדת-ביקורת. חברים בוועדת-הביקורת - דורון טישלר ובוועז בגריש. כמובן שדנו בוועדת-הביקורת, עברנו על כל החומרים הרלוונטיים וערכתני, אני, את הפרוטוקול. כמובן שהפרוטוקול לא יכול לשקף כל מילה במילה שנאמרת על-ידי החברים, כי אז הפרוטוקול היה מגיע ל-30-40 עמודים. הפרוטוקול שערכתני משקף את עיקרי הדברים שהיו, ועכשיו נתייחס לממצאים. שני הממצאים ש "צדו" ולא כל-כך במובן החיובי, את עיני ועדת-הביקורת בדו"ח הזה. ממצא אחד שגם המבקרת עצמה סברה שזה ליקוי, או שזה בעייתי, זו העבודה שמנהלת המוקד משקיעה חלק מזמנה גם על עבודות מזכירות למנכ"ל. זה משהו שאנחנו דנו בו בוועדת-הביקורת וזה גם מופיע

בדו"ח וכתוצאה מכך, היא לא יכולה לפנות את כל זמנה לעבודת המוקד. אז אם חשבנו שזה משהו שהיה בעת עריכת הדו"ח וזה עבר מן-העולם, אז אני רוצה לתת לכם דוגמה קטנה של הודעה שעבדכם הנאמן קיבל ב- 11/05, לא לפני הרבה זמן, הודעת WhatsApp. כותבת מי שכותבת, השם ממש לא משנה, שהיא פנתה למוקד ולא הייתה תשובה. למה לא הייתה תשובה? כי מנהלת המוקד לא הייתה. ושמהלת המוקד לא נמצאת אז אין מי שיטפל. במקרה שם, זה על אשפה וזבל ושוב-פעם, השם והתמונה פחות חשובים. זה רק מראה שלקחת את מנהלת המוקד ולפצל לה את העבודה, זאת-אומרת, נגיד: אוקיי, את גם מנהלת המוקד, אבל את גם נותנת שירותים נוספים, במקרה שלנו זה שירותי מזכירות למנכ"ל, זה משהו שהוא מאוד-מאוד בעייתי. נשגב מבינתי להבין מדוע, בלי לפגוע באף אחד, מדוע מנהלת הלשכה לא יכולה לתת שירותי מזכירות, מענה פקידותי, לא משנה איך נגדיר את זה, גם לראש-המועצה וגם למנכ"ל המועצה ומדוע צריך לקחת חלק נכבד מזמן של מנהלת מוקד ולייחד אותו למנכ"ל המועצה.

ניר ברטל:

כמה כתוב שמוקדש?

אלעד כהן:

לא כתובים מספרים.

חני ברקמן:

זה המינוי שלה. היא עושה חלק מזמנה-, אני לא חושבת שיש אחוזים.

אלעד כהן:

נכון. אבל היא לא כתבה-

ניר ברטל:

לא, כי הוא אמר "נכבד".

אלעד כהן:

נכבד-

תמר גולן-צדוק:

בועז, יש אחוזי משרה? אתה יודע משהו?

ניר ברטל:

לא, בפועל. ביום-יום.

אלעד כהן:

מבחינתי, 20% זה גם נכבד.

ניר ברטל:

אוקיי.

אלעד כהן:

עצם העובדה שלוקחים את הזמן שלה-

ניר ברטל:

אחוז אתה אומר מספיק בשביל להעלות אותה על המוקד.

אלעד כהן:

בדו"ח הביקורת המבקרת לא רשמה מספר, אז לא נכון לנקוב במספר.

ניר ברטל:

לא, בדו"ח הביקורת כתוב "בעיות בהיעדרה".

אלעד כהן:

לא, לא, ממש לא.

חני ברקמן:

כתוב שחלק גדול מזמנה, היא מנהלת, היא מוקדשת-, נכון, כתבתי את זה, לטובת המנכ"ל.

אלעד כהן:

חלק גדול.

חני ברקמן:

חלק מזמנה, חלק גדול מזמנה-

ניר ברטל:

איפה זה? אני לא רואה את זה, חני.

חני ברקמן:

בראשון, 1.1, בטבלה. הנה, כאן, בראשון. 1.1, הראשון-הראשון.

אלעד כהן:

לא המצאנו את זה, זה הממצאים של המבקרת.

חני ברקמן:

נכון. ועומדת מאחורי זה.

אלעד כהן:

"חלק גדול מהזמן", זאת-אומרת שאנחנו לא מדברים על-

חני ברקמן:

נכון.

ניר ברטל:

לא רואה את זה, חני.

אלעד כהן:

עכשיו, זה מתחבר ומתקשר ומתכתב עם ממצא נוסף.

[חילופי דברים לגבי מיקום סעיף בדו"ח]

חני ברקמן:

סליחה, 3.1, צודק. אני הטעיתי.

ניר ברטל:

הכול בסדר.

אלעד כהן:

"חלק גדול מזמנה", שימו לב, "חלק גדול".

תמר גולן-צדוק:

זה לא אתה.

אלעד כהן:

אז הייתי עוד רחמן בזה שאמרתי-

חני ברקמן:

נכון, ואני עומדת מאחורי זה.

[מדברים ביחד]

תמר גולן-צדוק:

אבל למה ההיתממות? אתה זה שפה מחלק את המשרות, אתה לא יודע שזה המצב?

ניר ברטל:

אני יודע מה מחולק, אני גם יודע עוד שני דברים. אחד, אני יודע מה עכשיו כתוב ואני גם יודע מה קורה בפועל.

אלעד כהן:

קודם-כל, זה מצער מאוד, כי את הדו"ח הזה היית אמור לקרוא ואתה אפילו לא-

ניר ברטל:

אני אכן קראתי.

אלעד כהן:

שנייה, אפילו אתה התייחסת לדו"ח הזה, יש שלב של התייחסות או תגובת ראש-המועצה, זה קבוע בחוק, זו לא המצאה שלנו. קראת והתייחסת לזה. אז יכול להיות שלא זכרת, זה גם בסדר, כולנו בני-אדם, בואו נתקדם ברשותכם. העובדה שמנהלת המוקד משקיעה חלק "גדול", כלשונה של המבקר, מזמנה לטובת עבודות אחרות, שהן חשובות כשלעצמן, אבל ברור שהן באות על חשבון משהו, מתכתב עם נתון נוסף בדו"ח. ומהו הנתון אלי-בא דה מבקרת? שבהתאם לסקר שביעות-רצון, כ- 50% מאלו שפנו לסקר, נתנו ציון לא טוב לטיפול בפנייה שלהם למועצה. אני חושב שזה ממצא מדאיג ויותר, 50% באו ואמרו: "לא מרוצים". אני מרשה לעצמי להניח שחלק נכבד מזה, נובע גם מזה, שמה לעשות, מנהלת המוקד לא יכולה לטפל רוב הזמן בזה ולתת מענה כמו שצריך. סליחה, רוב הזמן בדברים אחרים ולתת מענה כמו שצריך, בכל מה שקשור לעבודת המוקד. עכשיו, אחד הדברים שמופיעים בדו"ח, שב- 2021 לא בוצע סקר שביעות-רצון.

חני ברקמן:

לא שלא בוצע, לא הופק. לא הופק לצורך בקרה.

אלעד כהן:

אוקיי, לא הופק לצורך בקרה.

חני ברקמן:

הסקר קיים.

אלעד כהן:

בסדר, לא הוצג לנו. אז משהו שהוא מאוד-מאוד מוזר.

חני ברקמן:

שלא בוצעה עליו בקרה, זו הכוונה.

אלעד כהן:

שאלתי-, אז תתקני אותי אחר-כך. שאלתי את המבקרת במהלך הדיון מדוע זה לא נעשה? לא נעשה. בסדר, אי-אפשר לבוא אליך בטענות, זה לא התפקיד שלך. אנחנו באמת חושבים שזה מסוג הדברים-, הרי זה מאיים על "תעודת-השליש" של התפקוד של המוקד וכל מה שקשור בו. אין לי מושג מה נעשה ב- 2022, אנחנו כמובן מתייחסים ודנים בדו"ח של 2021 בלבד. יכול להיות שב- 2022 עשו את זה.

חני ברקמן:

נכון.

אלעד כהן:

לא ראיתי, מבחינתי כרגע זה לא קיים. ולכן, ההחלטה של ועדת-הביקורת קיבלה, אני אקריא אותה, היא כדלקמן: "ועדת-הביקורת סבורה כי הממצאים אודות תפקוד המוקד היישובי מדאיגים ביותר ומתיישבים היטב עם התלונות שנשמעות מדי-יום, אודות תפקוד המועצה." נתתי לכם אינדיקציה, ככה משהו אולי מלפני שלושה ימים, הדברים כנראה נמשכים עד עצם היום הזה. סעיף שני: "יש להצטער על כך שראש-המועצה לא מצא לנכון לבצע" את אומרת להפיק, בסדר, אני מוכן לקבל את השינוי הזה-

חני ברקמן:

כן.

אלעד כהן:

"בשנת 2021 דו"ח סקר שביעות-רצון, הממצאים האלו גם לא הוצגו במליאת-המועצה וגם לא לוועדת-ביקורת, ולכן אי-אפשר להתייחס אליהם".

ניר ברטל:

אתה יכול להקריא עוד פעם את הממצא הזה?

חני ברקמן:

ניר, מה לא הוצגו? מה זה הממצאים האלו?

ניר ברטל:

המפה הזו?

אלעד כהן:

"יש להצטער על כך שראש-המועצה לא מצא לנכון", זאת-אומרת, לא, לא לבצע, כי זה קיים, אבל לא הופק, "להפיק בשנת 2021 דו"ח סקר שביעות-רצון".

ניר ברטל:

אה, ההמלצה היא להצטער?

אורנה רייטר:

סליחה על הבורות, מה ההבדל בין ביצוע להפקה?

חני ברקמן:

אני אסביר. סקר שביעות-הרצון נוצר. זאת-אומרת, אנשים קיבלו את הסקר.

ניר ברטל:

יש כפתור שלוחצים עליו ואז יוצא דו"ח.

חני ברקמן:

בדיוק.

אלעד כהן:

למה לא הפקת אותו?

חני ברקמן:

שנייה.

ניר ברטל:

פשוט.

חני ברקמן:

רגע.

ניר ברטל:

אני לא ערכתי את הביקורת.

חני ברקמן:

9% מהאנשים עונים על סקר שביעות-רצון, בסדר? זה לא-, רגע. מה שהוא עשה קודם, מה שראש-
המועצה עשה בשנים הקודמות וכן ראיתי, הייתה בקרה על זה. בשנת 2021 לא הייתה בקרה על זה,
אוקיי? לא הייתה בקרה על זה ועל זה-

אלעד כהן:

מה הייתה הבקרה שעדיין לא בוצעה?

חני ברקמן:

שראש-המועצה בעבר היה עושה בקרה על זה ובינתיים, ב- 2021-

אלעד כהן:

מה זה בקרה? תסבירי לי מה זה אומר.

חני ברקמן:

שהוא הוציא, בדק כמה יש, מה קורה, האם חזרו. בקרה, ניהול.

אורנה רייטר:

אז המערכת עבדה על אוטומט.

חני ברקמן:

המערכת עושה את הסקר שביעות-רצון.

אורנה רייטר:

אבל המערכת, אם אין מי שמסתכל עליה-

אלעד כהן:

מה זה שווה?

אורנה רייטר:

אז זה מוצר שאין לו יכולת-

חני ברקמן:

נכון, נכון מאוד. והשנה, אני אומרת שב- 2022, בצוות תיקון ליקויים, יש תיקון של הדבר הזה, מפיקים אותו ואף חוזרים ללקוחות הלא מרוצים.

אלעד כהן:

בסדר. זה עכשיו. אני דיברתי על מה שלא נעשה.

חני ברקמן:

בסדר, נכון.

אלעד כהן:

אם נעשה ב- 2022 אז יופי.

חני ברקמן:

נכון. הגדרת נכון. העובדות נכון.

אלעד כהן:

לא, תגידי את זה לראש-המועצה.

חני ברקמן:

ראש-המועצה, העובדות נכונות.

אלעד כהן:

ואלו הם-

ניר ברטל:

אני אחלוק עליהן, כי יכול להיות שנעשו דברים שעשיתי ולא עדכנתי אותך.

חני ברקמן:

אה, את זה אני לא יודעת, יכול להיות.

אלעד כהן:

זה קצת ייראה לי מוזר, שאתה מבקש מהמבקרת לעשות דו"ח ביקורת על נושא מאוד לא קונקרטי, שעוסק במוקד ומידת שביעות-הרצון ממנו ויש דברים שנעשו לצורך הבחינה הזו ואתה לא מעביר את זה למבקרת? נראה לי מוזר משהו, אבל נפלאות- אני אעצור בזה.

חני ברקמן:

שאני אמשיך?

ניר ברטל:

רגע, שנייה. זה הנושא הראשון?

חני ברקמן:

כן.

ניר ברטל:

מישהו רוצה להתייחס אליו?

אלעד כהן:

צריך להצביע על זה.

חני ברקמן:

לא.

אלעד כהן:

על ההמלצות.

חני ברקמן:

אה, על ההמלצות, אבל לא המלצת.

אלעד כהן:

על ההחלטות.

ניר ברטל:

לא, שהוא המליץ ועל עוד משהו.

אלעד כהן:

יש פה החלטה של ועדת-הביקורת, צריך לקיים עליה הצבעה as is.

חני ברקמן:

מה ההחלטה?

אלעד כהן:

הקראתי אותה לפני רגע.

חני ברקמן:

מה?

ניר ברטל:

רגע, אז אני, לפני שנלך להצבעה, הוא הקריא אותה. ככה.

אלעד כהן:

כן, זה שלושה נושאים שונים, יהיה בלבול-

חני ברקמן:

שלוש ביקורות.

אלעד כהן:

כן, שהן לא קשורות אחת לשנייה.

ניר ברטל:

אז אני רוצה גם להתייחס, אלא אם כן מישהו רוצה קודם. שלמה, אתה רוצה להגיד משהו?

שלמה אפרתי:

כן, אני אשמח. טוב, ערב טוב. זכתה אורנית במבקרת שעושה עבודה מאוד-מאוד מקצועית ויסודית, ועוזרת לנו להשתפר. ובאמת, כחלק מהתהליך ותוך כדי כתיבת הדו"ח, ולא היינו צריכים את הדו"ח, ידענו שיש לנו עבודה לעשות במוקד. הרמנו את הכפפה ויצאנו לתהליך-עומק של יצירת

שדרות ונהלים ועבודה מסודרת במוקד. יצרנו דבר ראשון את "גלגולה של פנייה". פנייה שמתקבלת למוקד, איך היא מתגלגלת? מי מקבל אותה? מי רואה אותה? לאן היא מקוטלגת? מי מקבל אותה ובאיזה אופן הוא מקבל אותה? ב- WhatsApp, הוא מקבל אותה באפליקציה, איך הוא מדווח על מענה וכיוצא בזה. בנינו את זה באופן מאוד-מאוד מסודר. לאחר מכן, התאמנו את רשימת הקטגוריות כמו שהסבירה חני ובהתאם לכך גם יצרנו SLA של זמני תגובה לכל קטגוריה, זמני תגובה ראויים לכל קטגוריה. בנוסף על זה-

תמר גולן-צדוק:

עשיתם שינויים בקטגוריה?

שלמה אפרתי:

כן. בוודאי.

תמר גולן-צדוק:

בדיוק אני רואה שנעלם הסעיף של שפני-הסלע.

שלמה אפרתי:

יכול להיות שהוא בסעיף אחר.

אורנה רייטר:

הוא לא נמצא.

תמר גולן-צדוק:

הוא איננו.

אורנה רייטר:

החבריה אומרים לי: "לא נמצא".

שלמה אפרתי:

אוקיי.

אורנה רייטר:

שפני-הסלע, שמו אותם ב-

אלעד כהן:

בקטגוריה.

אורנה רייטר:

בקטגוריה.

ניר ברטל:

בהתאם להמלצות המבקרת.

אורנה רייטר:

אבל פיזית הן נמצאות.

שלמה אפרתי:

נוסף על כך, יצרנו שדרות של עבודת המוקד, של ישיבה שבועית ושל הוצאת נתונים. והתחלנו לעבור לעבוד מול האפליקציה ברמת השטח. לכל עובד בשטח יש את האפליקציה על הטלפון שלו, הוא מקבל את הקריאות באפליקציה, הוא פותח את הקריאה, הוא סוגר את הקריאה בעצמו ויש עליו

ביקורת על אופן הסדירה של הפנייה. נוסף על-כך, מנהלת המוקד, אחת לשבוע עוברת על כל הפניות ורואה כל תשובה שהתקבלה כחוות-דעת שלילית והיא חוזרת אליה. היא שואלת אותה: מה קרה? למה היה שלילי? ואנחנו מקבלים על זה דו"ח, גם אני וגם ראש-המועצה. נוסף על כל זה, הוספנו VI על המערכת. ולי יש בכל זמן נתון, אפשרות לדעת כמה קריאות יש לנו, כמה מהן טופלו, כמה מהן בטיפול, כמה מהן בתוכנית-עבודה מתמשכת, יש הרבה קריאות שנפתחות על דברים שלא יקרו לא ביום, לא בשבוע, לא בשבועיים הקרובים, אלא גם בעוד חצי שנה, זה בסדר, אנחנו לא סוגרים אותן, משאירים אותן פתוחות, אבל בתוכנית-עבודה מתמשכת. על תוכנית-עבודה מתמשכת יש לנו תהליך טיפול נפרד. אחת לחודש יושבים, מפרקים כל קריאה בטיפול המתמשך ורואים לאיזה פרויקט היא שייכת, איפה היא עומדת בטיים-ליין ואיך פותרים אותה. זה תהליך שאני מאוד גאה בו, הובלתי אותו ביחד עם רכזי מחלקת שפ"ע, עשינו את זה בשיתוף-פעולה עם "ציפורית", עם הליווי הצמוד והייעוץ של "ציפורית" ואני חושב שהתוצאות מדברות בפני עצמן. גם הוספנו לתושבים את האפשרות לפתוח קריאה דרך ה-WhatsApp, גם אנחנו מפרסמים היום לתושבים, בצעד מאוד אמיץ את הדו"ח של המוקד אחת לחודש, או אחת לתקופה. כמה קריאות נפתחו, כמה נסגרו, כמה מתוכן מרוצים, כמה לא מרוצים. זה חשוב לי גם כלפי העובדים שלנו. זאת-אומרת, העובדים שלנו יודעים שבסוף החודש כל התושבים יראו כמה קריאות נפתחו, כמה נסגרו, כמה מרוצים וכמה לא מרוצים וגם עובדים בהתאם לזה. כל זה בהנחיה של ראש-המועצה ובהובלה שלו, זה נושא שהוא מאוד חשוב. היה לנו אותו בתוכניות-העבודה, קידמנו אותו ויישמנו אותו. אני מאוד-מאוד גאה, זהו.

אורנה רייטר:

אני רוצה רגע לשאול, שלמה. מבחינת מה שאתה אומר, זה עובד פיקס עכשיו?

שלמה אפרתי:

לא, שום דבר לא-, זה לא-

אלעד כהן:

לפחות זה לא מתכתב עם הטיעון הזה ועם הטיעון של ה-

אורנה רייטר:

שנייה, שנייה רגע.

שלמה אפרתי:

כל דבר הוא עוד בתהליכי התקדמות והשתפרות. אנחנו עוד לא הגענו ל- final. אנחנו העברנו את כל עובדי השטח לעבוד בצורה אחרת, את רוב העבודה הזו כבר עשינו. יש לנו עוד פיין-טיונינג בכמה גזרות, גם בגזרת האפליקציה עצמה שכנראה תשתנה, גם בעוד כל-מני שינויים, פיין-טיונינגים כאלו ואחרים שעושים. גם, לפני שבוע, פתאום כל הקטגוריות חזרו ל- 50 קטגוריות האלו. למה? באג במערכת. יש כל-מני פיין-טיונינגים, אבל שם, התוצאות מדברות בעד עצמן, תושבים, לי מספרים, שהם פותחים קריאה והיא מטופלת בזמן אמת. אם זו תושבת שהתקשרה בגלל נחש שהיה מחוץ לבית שלה, שטופל, ואם זו תושבת אחרת, שסיפרה לי במסדרון, על קריאה שהיא פתחה ונסגרה באותו יום. אני רואה את התושבים הלא מרוצים, אני רואה כל אחד שכותב "לא מרוצה", יוצרים איתו קשר ומבינים למה הוא לא היה מרוצה, מה גרם לכך שהוא לא מרוצה, עושים תחקור אחורה. אז אנחנו לא פיקס, אבל אנחנו במקום הרבה יותר.

אורנה רייטר:

טוב, אני לא אתן דוגמה על נחש, כי אני הייתי היום עם נחש גדול-

אלעד כהן:

זו את התושבת?

אורנה רייטר:

לא, כי לא חזרו אליי בצורה הזו מהמוקד, המוקד רק עיכב אותי ושאל אותי המון שאלות. זה היה נחש מעל מטר, הבן שלה עמד ליד ושכן החזיק מטאטא, זה היה מאוד מלחיץ. והדבר היחיד שעבד, זה טלפון ישיר לדושי בצרחות אימה של שכנה אחרת, שבאה ונבהלה.

תמר גולן-צדוק:

שהסתיים בהריגת-הנחש, דבר שלעניות דעתי אפילו לא חוקי.

ניר ברטל:

הקם להורגך, השכס להורגו.

תמר גולן-צדוק:

הוא לא קם להורגו, ואגב זה לא היה נחש, זו הייתה לטאה. וגם אם זה נחש, לא הורגים אותו.

ניר ברטל:

אז אולי ב- 2022 נוציא דו"ח ביקורת על גורמים אחרים, על נחש.

אורנה רייטר:

אז אני רגע רוצה להגיב. אנחנו נדון עוד מעט בנושא של גני-השעשועים, אוקיי? נתקלתי בחודש האחרון בלפחות שלושה גנים, שאנשים פנו חודשים, חודשים, על מגלשה פגיעה בטיחותית, לא על משהו שאפשר לתהות בו, כן? ומספר חודשים, הנושא לא טופל. לא רק שלא טופל, גם לא סומן. זאת-אומרת, לא החריגו את המגלשה הזו. אז אני לא יודעת איפה זה נמצא, אבל התחושה בשטח היא לא כמו שאתה מתאר, שלמה.

שלמה אפרתי:

אני יודע איפה זה נמצא והתחושה בשטח היא אחרת ממה שאת מתארת. במקרה הספציפי הזה, אני יודע מה-, אני מכיר את הקריאה הזו, אני טיפלתי באופן אישי, אני יודע למה היא לקחה הרבה זמן. זה נכון, יש הרבה דברים-

אלעד כהן:

אז זה התעכב במוקד?

שלמה אפרתי:

לא, ממש לא. זו קריאה שהגיעה, הכרנו אותה, ידענו, טופל באופן מסוים.

אורנה רייטר:

זה התעכב בחיים, לא במוקד.

שלמה אפרתי:

נכון, נכון. החיים לא מושלמים, נכון. יש עוד דברים.

ניר ברטל:

אוקיי, עוד מישהו רוצה להגיד משהו?

לי עזריה-פרץ:

אני אשמח.

ניר ברטל:

בעניין המוקד?

לי עזריה-פרץ:

אם אני כבר פה-

בועז בגריש:

מי את? סליחה.

לי עזריה-פרץ:

אני לי, אני תושבת אורנית.

ניר ברטל:

לי, אנחנו מדברים על המוקד, לא על גני-שעשועים.

לי עזריה-פרץ:

אני יודעת.

ניר ברטל:

אוקיי, בבקשה.

לי עזריה-פרץ:

אם זה לגיטימי-

ניר ברטל:

בוודאי, אם כבר באת, את נמצאת פה איזה שתיים וחצי.

לי עזריה-פרץ:

נכון. אני תושבת אורנית כבר 33 שנה, מהרגע שנולדתי. מאוד חשוב לי היישוב הזה.

אלעד כהן:

מה שם-המשפחה רק? לי מה?

לי עזריה-פרץ:

היום אני עזריה, אבל הייתי פרץ. אני הבת של אבנר פרץ.

אלעד כהן:

אה, אוקיי.

ניר ברטל:

אחות של מור.

לי עזריה-פרץ:

אחות של מור, כן. כל הזמן הייתי הבת של אבנר, היום אחות של מור.

ניר ברטל:

התקדמת בחיים.

לי עזריה-פרץ:

התקדמתי בחיים. סתם, תחושה מהצד. אני חושבת שאתם קצת חיים סביב מי שבתוך המוקד, עם התגובה שלכם היא בזמן, או לא בזמן, אבל אני חושבת שהרבה אנשים לא יודעים שהאפליקציה עובדת שוב פעם, כי האפליקציה לא עבדה והיו טלפונים-

ניר ברטל:

אז את יכולה-

לי עזריה-פרץ:

ועם תגובות ב- WhatsApp, אם אפשר לפתוח WhatsApp, אולי זה לא מספיק ירד לשטח.

ניר ברטל:

אז אני יכול להראות לך קצת נתונים של איך אנשים פותחים, אז אנשים מכירים את ה- WhatsApp ומכירים את האפליקציה, ואנחנו מקבלים הרבה קריאות גם מה- WhatsApp ומהאפליקציה.

בועז בגריש:

כשליש.

אורנה רייטר:

הם יודעים הכול.

בועז בגריש:

אני רוצה רק להתייחס-

ניר ברטל:

על הנחש?

בועז בגריש:

לא, דומה לו.

תמר גולן-צדוק:

אתם התחלתם עם הנחש, לא אנחנו.

בועז בגריש:

אני רוצה להתייחס בבקשה. אנחנו מדברים פה עכשיו על המוקד, ואני מניח שכולנו נמצאים עם הפנים לשירות לתושב. אני חושב שיש עוד הרבה עבודה גם מסביב. אתה מכיר את המקרה של ברוך. ואני אתן את הדוגמה הזו פה, אני אשתף אותה.

ניר ברטל:

אבל זה על המוקד?

בועז בגריש:

זה קשור ליחס לשירות לתושב-

ניר ברטל:

במוקד?

בועז בגריש:

זה מתחבר בסופו של דבר גם למוקד.

שלמה אפרתי:

אני מציע לא לדבר על מקרים ספציפיים-

בועז בגריש:

אני לא אציין שמות.

ניר ברטל:

חוץ מברוך.

אלעד כהן:

מה זה מצחיק?

בועז בגריש:

אני לא אציין-, ברוך ביקש ממני להעלות את הנושא הזה.

ניר ברטל:

אבל אם זה נושא חדש, אז בוא-

בועז בגריש:

לא נושא חדש, נושא ישן. אני מכיר אותו.

ניר ברטל:

לא, חדש מבחינת סדר-היום, לא מבחינת מתי הוא קרה.

בועז בגריש:

לא, לא, לא. זה לא קשור לגנים הציבוריים.

ניר ברטל:

אבל זה קשור למוקד?

בועז בגריש:

זה קשור למוקד.

ניר ברטל:

אוקיי.

בועז בגריש:

זה קשור לפנייה וזה קשור ליחס, ואני מחבר את זה בסופו של דבר לכל העניין הזה. כי אם אנחנו מדברים על שירות לתושב והפנים לתושב. ונגיד שלצורך העניין, צריך להוציא את הגזם יום לפני-כן. ובאירוע המדובר, קיבל תושב התראה לקצף איזושהו גזם שיצא לו מהגדר החוצה, היה לו איזה יום או יומיים לפני זה, ראה שעדיין לא פינו את הגזם, ואז הוא קיצץ את מה שהיה ושם את זה במקום שהיה גזם לקראת איסוף. עבר שם הפקח ואומר לו הפקח: "לא. תכניס את זה חזרה הביתה". הוא אומר לו: אבל פעם בשבוע, קיבלתי התראה, אני מוציא את זה, עוד לא פינו. מגיעה אחרי זה משאית-

שלמה אפרתי:

שלא ביום ההוצאה.

בועז בגריש:

נכון, הוא הוציא ביום של הפינוי. אני אומר, הוא הוציא את זה ביום של הפינוי. אבל אני רוצה רק כנקודה את העניין הזה. בסופו של דבר, מגיעה המשאית של הזבל ואומרת לו: "נאמר לי על-ידי מי שנאמר לי, לא לקחת לך את הגזם". ואני אומר, אתה יודע, כשאנחנו מדברים על פנים לתושב, יש פה עוד הרבה עבודה-

ניר ברטל:

אבל איפה המוקד?

בועז בגריש:

איפה המוקד-

שלמה אפרתי:

זה לא עבר דרך המוקד.

בועז בגריש:

זה לא עבר דרך המוקד ואני לא אכנס פה מעבר לזה. אבל אני אומר, יש פה עוד הרבה עבודה בפנים לתושב ואני אומר לך, גם בנושא של האפליקציה נסגרות פניות ויש לי דוגמאות לזה. נסגרות פניות, כשהן לא טופלו. בסדר? ואני אתן לך את הדוגמאות אחר-כך.

ניר ברטל:

בועז, תודה.

חני ברקמן:

כן.

אמיר גופר:

אני צריך ללכת.

חני ברקמן:

אה, סליחה.

ניר ברטל:

מצד שמאל, פה למטה,

אלעד כהן:

מכיר את ההודעה. שירדו לשטח ויראו כמה תסכול יש בקרב התושבים.

אורנה רייטר:

אמיר, תוכל לכתוב את זה פורמלית?

אמיר גופר:

נתתי את זה בכתב, פשוט ערכתי את זה.

אורנה רייטר:

גם אליי?

אלעד כהן:

אנחנו צריכים לקיים הצבעה למעשה על ה-

ניר ברטל:

רגע, אני לא סיימתי-

אלעד כהן:

אה, אוקיי.

דורון טישלר:

למה סגרת את התגובות? היה מעניין.

ניר ברטל:

אני רואה שזה מסיח את דעתכם. וחוף מזה, כשאלעד כותב תגובה ואתה מקריא אותה, זה שקוף. בוא, דורון. קודם-כל, אני רוצה לבוא ולהגיד-, אתם יכולים לקרוא בטלפון שלו.

[חילופי דברים טכניים]

ניר ברטל:

ככה, קודם-כל אני רוצה להגיד תודה לחני, שנענתה לבקשתי, לכתוב את הדו"ח בנושא המוקד. אני בכוונה בחרתי את הנושא הזה, מכיוון שאני חושב שזה נושא חשוב ואני מצטט גדולים ממני ואני אגיד שהם הפנים לתושב, בעצם המוקד הוא הפנים של המועצה. רוב התושבים פוגשים את המועצה כשהם פונים אל המוקד ואני חושב שחשוב שהם יקבלו שם שירות טוב. המוקד של המועצה, צריך לזכור, הוא עדיין יחסית צעיר. אנחנו מועצה שפחות או יותר, עד 2019, לא באמת היה מוקד. זאת-אומרת, אנחנו בסך-הכול לפני שנתיים וחצי, אולי שלוש, התחלנו להקים את המוקד היישובי. עד אז בכלל זה התנהל בצורה הרבה-הרבה פחות מוסדרת, בלי מעקב, בלי תיעוד, בלי מערכת בקרה, פרטאפי' וחוכא ואטלולא. בלי סקרי שביעות-רצון. לכן, יש פה בהחלט שיפור אדיר לעומת האופן שזה התנהל בשנים עברו, והיום המוקד הופך להיות כלי עבודה חשוב ומרכזי. עכשיו, כמי שיושב לפעמים, בתקופות מסוימות באופן יום-יומי, בתקופות אחרות באופן שבועי על הנתונים ורואה את כל התמונה הכללית ולא פנייה אחת פה, פנייה אחת פה. אנחנו מקבלים סדר-גודל של בין 500-700 פניות בחודש, תלוי בחודשים. יש חודשים יותר עמוסים, יש חודשים פחות עמוסים. מעל 6000 פניות בשנה, שזו כמות גדולה מאוד למועצה כמו אורנית ואם יש מישהו שחושב שפניות זה דבר כביכול לא טוב, אני דווקא רואה את זה כדבר טוב, שהתושבים כן יודעים לאן לפנות. אני רואה גם ההתפלגות של האמצעים שהם משתמשים בהם, בטלפון, שזה הכי פופולרי, באפליקציה, ב-

WhatsApp שהוספנו ויש גם מעט דרך האתר, אבל זה שולי. וזה אומר שהתושבים יודעים לאן לפנות, זה אומר שהם גם מאמינים וסומכים שזה יטופל, כי אחרת, אם אתה לא מאמין שזה יטופל אתה לא פונה. אני רואה גם, בסופו של דבר, כמה פניות מטופלות ואני גם מאוד שמח שאנחנו שולחים לכל מי שפתח פנייה ונסגרת לו הפנייה, שולחים לו ב-SMS, קישור לאפשרות, בשנייה, ללחוך: מרוצה, טוב, לא טוב, או טוב מאוד. בואו נגיד, אם יש לנו 600 פניות בחודש, אז יש לנו סדר-גודל של בין 30-15 תושבים, מתוך ה-600, שאומרים שהם לא מרוצים. אז אם אנחנו לוקחים את סך הפניות של הלא מרוצים, מסך-כל הפניות, אנחנו מגיעים ל-5%, משהו כזה, שזה במקסימום. זאת-אומרת, כשמסתכלים על סך-כל הלא מרוצים מתוך כל הפניות, אנחנו מדברים על אחוזים בודדים.

תמר גולן-צדוק:

מתי? ביחס לאיזה תאריך?

אלעד כהן:

אתה לא מחובר למציאות, נראה לי, סליחה שאני אומר לך.

ניר ברטל:

אני אומר לכם את הנתונים.

תמר גולן-צדוק:

באיזה חתך-מדד מדדת? שבוע/חודש/שנה?

ניר ברטל:

חודש, אבל בשיעורים זה אותו דבר. אם נפתחות לך 600 פניות, או סגרת 600 פניות בחודש, 30 אנשים אמרו שהם לא מרוצים, אז זה 30 מתוך 600, זה 5%. זה נתונים עובדתיים.

אלעד כהן:

שלא מתיישבים עם דו"ח-הביקורת. אז, היום אני לא יודע, כי אין לי נתונים.

ניר ברטל:

לא, אני חושב שזה כן מתיישב.

חני ברקמן:

10% עונים לסקר שביעות-רצון?

אלעד כהן:

בוא, זה לקחת נתונים-

חני ברקמן:

לא, שנייה.

ניר ברטל:

לא, רגע, שנייה.

חני ברקמן:

10% עונים.

ניר ברטל:

עזבי, עזבי, חני. אבל חני, עזבי. אלעד, תודה. רק תתנו לי לסיים.

אלעד כהן:

אנחנו מתייחסים-

ניר ברטל:

אלעד, תודה. אתם רוצים לעשות עוד דיון בוועדת-ביקורת על הדו"ח? תעשו.

תמר גולן-צדוק:

אני יכולה לשאול שנייה?

ניר ברטל:

לא, כשאני אסיים.

תמר גולן-צדוק:

אבל אני מנסה להבין-

ניר ברטל:

לא, אבל כשאני מסיים.

תמר גולן-צדוק:

אני מנסה להבין את הנתון שהצגת.

ניר ברטל:

מה לא ברור?

תמר גולן-צדוק:

ש- 600 אנשים ענו על שביעות-הרצון?

אלעד כהן:

לא.

אורנה רייטר:

לא.

תמר גולן-צדוק:

כמה אנשים ענו על שביעות-הרצון?

דורון טישלר:

10%.

אלעד כהן:

אז הוא לוקח את אלו שלא ענו ואומר שהם מרוצים, את מבינה?

תמר גולן-צדוק:

כמה זה? 10% מ-600, זה 60. וכמה לא מרוצים מתוך ה-60?

אורנה רייטר:

30.

בוֹעַז בַּגְּרִישׁ:

30.

תמר גולן-צדוק:

אז זה הנתון.

אלעד כהן:

אגב, לא נכון, אבל לא משנה. 50% בסקר.

ניר ברטל:

50% מתוך ה- 10%.

חני ברקמן:

אבל זה מה שאמרנו.

אלעד כהן:

אבל אלו האנשים שענו.

ניר ברטל:

נכון.

אלעד כהן:

זה כמו שאני אגיד לך-

ניר ברטל:

אבל אלעד-

אלעד כהן:

זה כמו שאני אגיד שהתקשרתי ל- 50 אנשים לעשות סקר-

ניר ברטל:

אלעד-

אלעד כהן:

ו- 10 ענו, אז ההנחה שלי לגבי ה- 40, אני יודע מה התשובות.

תמר גולן-צדוק:

לא, ככה לא עושים.

ניר ברטל:

אלעד, אתה מוכן בבקשה להפסיק להפריע לי? תודה. אני מבין שאלו הדברים שלא מסתדרים עם המציאות המעוותת שאתה מנסה לייצר, אז אתה מביא חוות-דעת-

אלעד כהן:

מה פה מעודד אותך?

ניר ברטל:

תודה, אני עכשיו מדבר.

תמר גולן-צדוק:

זה חשוב ש-

ניר ברטל:

לא, תמר, תודה. אני עכשיו מדבר, אחרי זה. הייתה לך זכות לדבר, ויתרת עליה, עכשיו אני מדבר, תודה.

תמר גולן-צדוק:

מה? מתי ויתרתי על זכותי לדבר?

ניר ברטל:

קודם. שאלתי אם מישהו רוצה עוד משהו לדבר, אף אחד לא ענה, אני אמרתי, אני אסכם את הדו"ח.

תמר גולן-צדוק:

אה, כשהייתי בשירותים ויתרתי על זכותי?

אורנה רייטר:

כן.

ניר ברטל:

אני לא יודעת מתי ויתרת.

תמר גולן-צדוק:

אז אתה מוותר על זכותי, הבנתי, אפשר להמשיך. אין בעיה.

ניר ברטל:

תודה. אני יכול להמשיך, תמר? את מרשה לי? תודה. אני אחזור ואני אגיד, אם מישהו לא הבין את המספרים, המתמטיקה אולי קצת קשה. סדר-גודל של 600 פניות אנחנו סוגרים בכל חודש, אנחנו שולחים לכל מי שנסגרה לו הפנייה, את האפשרות לתת חוות-דעת. אני יוצא מנקודת-הנחה, בעיקר אם יש מישהו שהוא לא מרוצה ומאוד מאוכזב, וכועס, אז יש לו אינסנטיב יותר גדול לבוא ולהגיד שהוא לא מרוצה, מאשר מישהו שהוא כן מרוצה. יש פה ב- בייס, התייר, כמו בכל הסקרים ששולחים, סקרים דיגיטליים בעיקר, אתה יותר דוגם את הקיצוניים ופחות את הממוצע. לכן, בסופו של דבר, מתוך 600 אנשים שאנחנו שולחים להם את האפשרות לענות על הסקר ולדעת, שהם יגידו אם מרוצים או לא מרוצים, 30 אומרים שהם לא מרוצים, וזה במספרים המקסימליים.

אורנה רייטר:

זה 50%.

אלעד כהן:

מעניין מה יהיה ל-

ניר ברטל:

אלעד, אתה מפריע לי, תודה. אני מבין שזה לא נוח לכם, אבל זו המציאות.

אלעד כהן:

לא, זו הזיה.

ניר ברטל:

אלעד, אתה מפריע.

אלעד כהן:

אתה פשוט מספר סיפורים.

אורנה רייטר:

אתה מצייר-

ניר ברטל:

אלעד, אתה מפריע ואורנה, אתם מפריעים. מי שמספר פה סיפורים, זה לא אני, אני אומר לכם את הנתונים העובדתיים.

אורנה רייטר:

כן.

ניר ברטל:

מתוך 600 אנשים, 30 אומרים שהם לא מרוצים.

אלעד כהן:

לא.

ניר ברטל:

אלעד, די.

אורנה רייטר:

מתוך 60 שענו-.

אלעד כהן:

מתוך 60 שענו-

אורנה רייטר:

30 אמרו שהם לא מרוצים.

אלעד כהן:

תשאל את המבקרת, היא תגיד לך.

ניר ברטל:

אלעד, אתם מפריעים לי. אורנה, את מפריעה לי.

אלעד כהן:

אנחנו מפריעים לך-

ניר ברטל:

אלעד.

אלעד כהן:

לבלבל את הציבור.

ניר ברטל:

מי שמקשקש פה במוח, זה אתם.

אלי הוד:

אני יכול להציע משהו? שני המשפטים נכונים. 50% מהעונים לא מרוצים ובסך-הכול, 30 אנשים מתוך 600.

אלעד כהן:

אבל זה לא נכון להגיד את זה. מי שלא ענה-

ניר ברטל:

אלעד, אתה אמרת את עמדתה. חברים, מה קורה?

אלי הוד:

30 אנשים מתוך 600.

ניר ברטל:

אני יכול לסיים לדבר. אלי, עזוב, עזוב.

אורנה רייטר:

בסדר, תעזוב. מרוצים.

אלי הוד:

מה לא נכון במשפט הזה?

ניר ברטל:

תשבו בבקשה בשקט, אז נהיה מרוצים.

אורנה רייטר:

אתם מרוצים, אתם מרוצים.

ניר ברטל:

תשבי בשקט, נהיה מרוצים.

אלעד כהן:

תנהג בבקשה קצת יותר בנימוס.

ניר ברטל:

אני אנהג בנימוס, תפסיק להפריע. אני אחזור ואני אגיד עוד הפעם. 600 אנשים, פחות או יותר, בכל חודש, אנחנו מטפלים בפניות שלהם, שולחים להם סקר שביעות-רצון. מתוכם, רק 30 עונים שהם לא מרוצים. אני מניח שאם היו הרבה יותר לא מרוצים, יש להם את האפשרות לבוא ולהעלות, אז בסדר-גודל, גם בחודשים המחירים, סך-הכול 5% אומרים שהם לא מרוצים, זה 95% שלא אמרו שהם לא מרוצים. זו נקודה אחת, מי שקשה לו עם זה, אלו עובדות, זה לא בכלל נתון לפרשנות. נקודה שנייה. קודם-כל, אם ההערה הראשונה של ועדת-הביקורת, על דו"ח הביקורת, היא שמנהלת המוקד מצליחה לעשות גם וגם, אז אני חושב שאני-

תמר גולן-צדוק:

ועוד עם כאלו אחוזי שביעות-רצון מדהימים. הייתי חייבת, אני אלך.

אלעד כהן:

זה פשוט לא מתכתב עם המציאות. אפילו לא עם הדו"ח של המבקר, אבל בסדר.

ניר ברטל:

טוב, אז אני אחזור עוד הפעם. אנחנו שולחים את סקרי שביעות-הרצון בכל חודש ל- 600 איש, את האפשרות להעלות. רק 5% אומרים שהם לא מרוצים. ואם ועדת-הביקורת בחרה לציין, כממצא ראשון, שמנהלת המוקד מצליחה לעשות גם וגם, שרק 5% אומרים שהם לא מרוצים, אז אני חושבת שוועדת-הביקורת, אולי צריך לכתוב ביקורת על ועדת-הביקורת, כי היא בכלל כנראה לא הבינה את מהות הדו"ח ומתרכזת בעיקר בדברים שוליים. ובפועל, דרך-אגב, אני חושב שבעיקר רוב הזמן, המכריע, מנהלת המוקד מטפלת בענייני המוקד.

שלמה אפרתי:

רק מאז ינואר, אנחנו עומדים על 40-60, שמרוצים. 60 מרוצים.

ניר ברטל:

אה, נכון. אנחנו מדברים על הדו"ח של 2021. ב- 2022, מתוך ה- 10% שעונים, כבר 60% מרוצים. בסדר, נכון, כמו שאמרתי. טוב שביקשנו את הדו"ח על זה ובזכות אותו תהליך שהביקורת-

אלעד כהן:

ביקורת אליפות.

ניר ברטל:

אלעד, אתה רוצה לתת לי כמה הערות ביניים? אני אעצור ואתן לך לתת כמה הערות, ואני אמשיך?

אלעד כהן:

כן, למה לא.

ניר ברטל:

יאללה, סבבה.

אלעד כהן:

תן לי את הזכות ואז-

ניר ברטל:

אני לא אתן לך. אני לא אתן לך, אבל תתאפק בבקשה, אני יודע שזה קשה.

אלעד כהן:

אנחנו נראה לפני ההצבעה, אל תדאג.

ניר ברטל:

אני רוצה רגע להגיד עוד דבר. אני חושב שמעבר להמלצות הענייניות שאני חושב שכולן כבר מיושמות בשטח, או לפחות רובן המוחלט, אני חושב שזו גם דוגמה טובה מאוד לעבודת הביקורת. איך באה מבקרת של המועצה, נכנסת לתחום שהוא יחסית חדש, גם במועצה וגם לך, לומדת אותו לעומק, לומדת מה קורה ברשויות האחרות, מציעה שיטות עבודה חדשות, גם מבחינת נהלי-עבודה, גם מבחינת הדיגיטציה שנכנסת בעקבות זה. ואני שמח מאוד שבחרת את הנושא הזה, חני. אני שמח מאוד שעשית את הביקורת באופן שעשית, באופן בונה, למטרת שיפור ולא סתם להתנגח ואנחנו כבר רואים את התוצאות בשטח. תודה רבה. עכשיו אנחנו צריכים לעשות הצבעה, תקריא רגע את ה-

אלעד כהן:

אבל לפני-כן אני אנצל את חמש הדקות שיש לי, לפני שאני מציג את הצעת-ההחלטה, כדי להגיב למה שאתה אומר, ברשותך. לצאת מנקודת-הנחה שמי שלא ענה לדו"ח הוא בהכרח מרוצה, אין לזה לא ידיים ולא רגליים. זה בערך כמו, אם אני מחר, בסקר בחירות, חס-וחלילה, לא אורנית, בנושא ארצי, אתה בעד X ולא בעד Y. נניח שמי שלא ענה לי על הסקר, אז הוא בהכרח X או Y.

ואז אני אקח את הנתונים של אלו שענו ואני אשחק איתם ואעשה איתם מניפולציה. מי שלא ענה, אתה לא יודע מה העמדה שלו. ואני מוכרח לומר לך שאתה ממציא באמת תזה ותיאוריה חדשה על איך עושים סקרים כאלו ואחרים, ברמה הארצית אפילו. כדאי שתכתוב דוקטורט על הנושא הזה, יכול להיות שבאמת תמציא תיאוריה חדשה. עכשיו אני אקריא את הצעת-ההחלטה.

ניר ברטל:

אז לפני שאתה מקריא את הצעת-ההחלטה, אני אתייחס להתייחסות.

אלעד כהן:

לא, סליחה, עם כל הכבוד. זה דברים שלי לפני ההחלטה ואני מבקש להקריא את ההחלטה.

ניר ברטל:

אז תקריא את ההחלטה, בבקשה.

אלעד כהן:

ועדת-הביקורת סבורה כי הממצאים אודות תפקוד המוקד היישובי מדאיגים ביותר ומתיישבים היטב עם התלונות שנשמעות מדי-יום אודות תפקוד המועצה, זה הסעיף הראשון. סעיף 2. יש להצטער על כך שראש-המועצה לא מצא לנכון ולא לבצע, ולהפיק משנת 2021 דו"ח סקר שביעות-רצון.

חני ברקמן:

לבצע בקרה על-

אלעד כהן:

בסדר.

ניר ברטל:

אז מה ההמלצה? להצטער?

חני ברקמן:

זה הניסוח. לבצע בקרה על- אבל זה לא המלצות כל-כך אופרטיביות.

ניר ברטל:

רגע, אבל איך מיישמים?

אלעד כהן:

זו ההמלצה שלנו.

חני ברקמן:

להצטער?

אלעד כהן:

כן, בוודאי. כי דו"ח ביקורת, מה לעשות, בחלק נכבד מהדברים-

ניר ברטל:

לא, אבל תסביר לי איך מצטערים.

חני ברקמן:

דרושה המלצה אופרטיבית, איך-

אלעד כהן:

א. את ההמלצה אנחנו קובעים ולא אף אחד אחר.

חני ברקמן:

ברור, אבל-

אלעד כהן:

רגע, רגע.

ניר ברטל:

אני רוצה ליישם אותה, אני רוצה להצטער.

אלעד כהן:

ודו"ח ביקורת, ברוב המקרים בוחן מה נעשה ואין-, את אשר נעשה קצת קשה להשיב-

חני ברקמן:

לא, אבל אני אומרת מבחינת ההחלטה זה מצוין, אבל מה אפשר לעשות כדי לשפר, עוד יותר?

ניר ברטל:

להצטער. תצטער.

אלעד כהן:

זו ההחלטה שלנו, אתה מוזמן כמובן לעשות עם זה מה שאתה רוצה, לשנת 2021. סליחה, בשנת 2022 ו-2023. אנחנו נבקש לקיים הצבעה על זה.

ניר ברטל:

ומה השנייה? הייתה המלצה שנייה, לא?

אלעד כהן:

הקראתי את שתיהן.

ניר ברטל:

את שתיהן.

חני ברקמן:

ה- להצטער, זו השנייה.

ניר ברטל:

מעולה. אז לפני שנעשה הצבעה, אני רוצה רגע להתייחס. אני אסביר קודם את עניין הביי-אס, שאולי אתה לא מכיר אותו. אבל בדרך-כלל, בניגוד למקרה של מי אתה מצביע, שדרך-אגב, גם שם יש אנשים שנמנעים ואז הם לא נכללים בסקר. בדרך-כלל, אם אתה עושה סקרי שביעות-רצון על שירות מסוים, אז אנשים שהם בקיצון, גם לחיוב וגם לשלילה, נוטים יותר לענות. לכן, אני חושב שמתוך ה- 95% מהאנשים שטיפלנו בפניות שלהם, שאמרו לא אמרו שהם לא מרוצים, אני חושב שיש אחוז גדול שכן מרוצים. אני רוצה להקריא לכם פנייה שאני קיבלתי היום: "לכבוד מנכ"ל אורנית, לאחרונה נתקלתי בבעיית לחץ-מים, פניתי לרווית, אחראית המוקד. לטיפול בבעיה נשלח אליי אבי דיין. ברצוני להביע את תודתי, הערכתי והוקרתי על השירות האדיב, המהיר, המסור, היעיל, עם המון רצון לעזור ולסייע, ירבו כמותם בשירות הציבורי". זו דוגמה אחת מבין מספר שאנחנו מקבלים.

אלעד כהן:

שנקריא לך את התגובות של התושבים ב-Facebook? לקחת את זה מהרחוב-

ניר ברטל:

גם אתה לקחת דוגמה. יאללה-

אלעד כהן:

לא, לא אני קבעתי את הדוגמאות.

ניר ברטל:

בואו נעשה הצבעה. אלעד, אתה מפריע לי לעשות הצבעה. מי בעד ההמלצות להצטער וההמלצה הנוספת של אלעד?

חני ברקמן:

החלטות.

ניר ברטל:

החלטות. תמר, בועז, דורון, אורנה ואלעד.

תמר גולן-צדוק:

אנחנו כבר מיישמים, אנחנו מצטערים.

ניר ברטל:

נכון. זה המלצות קלות לביצוע. מי נגד? ניר, אודי.

ניר ברטל:

אלי אתה רוצה להתלבט בסוגייה?

אלי הוד:

לא, אני לא מתלבט. אני חושב שזה-

ניר ברטל:

בסדר.

אלי הוד:

זו פגיעה-

ניר ברטל:

בסדר. גם אה-

דורון טישלר:

אתה נמנע? מה?

אלי הוד:

לא, אני גם נגד.

הצבעה:

בעד:

תמר גולן צדיק, בועז בגריש, דורון טישלר, אורנה רייטר ואלעד כהן.

נגד:

ניר ברטל, אודי וילד ואלי הוד.

החלטה:

1. ועדת-הביקורת סבורה כי הממצאים אודות תפקוד המוקד היישובי מדאיגים ביותר ומתיישבים היטב עם התלונות שנשמעות מדי-יום אודות תפקוד המועצה, זה הסעיף הראשון.
2. יש להצטער על כך שראש-המועצה לא מצא לנכון ולא לבצע, ולהפיק משנת 2021 דו"ח סקר שביעות-רצון.

ניר ברטל:

חני, תודה רבה. הדו"ח השני-

חני ברקמן:

המשיכי-נא. יאללה. הדו"ח השני שאני עשיתי, אלעד, אתה מפריע לי.

ניר ברטל:

יפה, את לומדת מהר, אהבתי. קודם מעירים לאורנה, אחרי זה לאלעד, יש סדר.

חני ברקמן:

אה, אוקיי. הנושא השני-

[חילופי דברים ברקע]

חני ברקמן:

חברים, נמשיך? יאללה. הדו"ח השני מדבר על מעקב אחר ביצוע תוכניות-עבודה מקושרות תקציב. במועצה הוכנה תוכנית-עבודה פרטנית לשנת 2021, לכל מחלקות-המועצה. תוכנית העבודה,

הוכנה-, שוב, גם פה דברים השתנו לקראת 2022, אני עוקבת, אני שם, גם במוקד. תוכנית-עבודה הוכנה בשיתוף מנהלי-המחלקות, ראש-המועצה ומנכ"ל המועצה. כל מנהל מחלקה הציג את תוכנית-העבודה שלו בפני כל המנהלים, במספר מפגשים ייעודיים. איך נראית תוכנית-העבודה? מה המבנה שלה? תוכנית-העבודה מתחילה מלמעלה, מהמאקרו למיקרו. מתחומי-ליבה, על-סמך תחומי-הליבה נקבעו יעדים. על-סמך היעדים נקבעו משימות, על-סמך המשימות נקבעו תפוקות ויש משימות ששויכו לסעיפים תקציביים, במידה וזה רלוונטי. סעיף כמו כתיבת-נוהל, מן-הסתם לא שויך לסעיף תקציבי, לדוגמה. לכל משימה הוגדרו לוי"ז לביצוע, עדיפות רגילה/עליונה/גבוהה, אחראי ושותפים. מה עושים במועצה? מהם תהליכי העבודה במועצה? שוב, 2021, דברים השתדרגו והשתנו היום. תהליכי העבודה מתבצעים במועצה לצורך מעקב ובקרה אחר תוכניות-העבודה. קודם-כל, יש קובץ ספרייה ציבורית של תוכניות-עבודה לכל מנהלי המחלקות ויש טבלה מרכזת, שבה מרוכזים שיעורי-העמידה המצטברים החודשיים. יש פגישות עבודה שוטפות, שבועיות, בראשות המנכ"ל, עם מנהלי המחלקות, למעקב אחר תוכניות-העבודה. פגישות ארגוניות בראשות ראש-המועצה עם מנהלי המחלקות והמנכ"ל, ופגישות ארגוניות בראשות הגזבר, למעקב אחר עמידה בתקציב. מה בעצם מטרת הביקורת? בדיקת תקינות תהליכי בקרה ומעקב אחר עמידה ביעדי תוכניות-עבודה ויעדי תקציב. זאת-אומרת, בדקתי האם קיימת קורלציה בין המשימות ויעדי התקציב המשויכים להם, לבין התקציב המאושר. האם מתבצע תהליך למעקב ובקרה אחר ביצוע תוכניות-עבודה במשך כל השנה, האם נערכות הפגישות כנדרש? האם בדיקת עמידה ביעדי תוכניות-עבודה ואיכות ביצוע משימות. בדיקת עמידה ביעדי התקציב, האם יעדי התקציב מוטמעים בקרב מנהלי המחלקות? איך עשיתי את זה? איך ביצעתי את זה? זו ביקורת חדשנית, לא הייתה לי שום-, הרבה פעמים מחפשים ביקורת אחרת ב-Google, באיגוד המבקרים. פה, המצאתי קצת את הגלגל ואני שמחה מאוד שהמצאתי אותו, כי דווקא קולגות מאוד שמחו לראות. בכל מקרה, איך עשיתי את זה? בחרתי 70 משימות. 70 משימות שהיו, נלקחו מ-5 מחלקות שונות. חלקן התבססו על סעיפי-תקציב, לא כולן. איך בחרתי את המדגם שלי? בדו"ח, בסוף, יש ממש פירוט מלא. קודם-כל, בחרתי יעדים שמתפזרים על-פני חמש מחלקות עיקריות - מנכ"ל, גזברות, שפי"ע, ביטחון והנדסה. בחרתי משימות שמקושרות ליעדי-התקציב, לא כולם, כן? בחרתי משימות שחלקן

הן שמירה על מאפייני שמירה על מינהל תקין. בחרתי משימות שמתפרסות על חודשי-השנה. איך ביצעתי? מה עשיתי כדי לעקוב? אז קודם-כל, השתתפתי באופן מדגמי, אני לא נמצאת כאן ב- 100% משרה, 50, אז כשיכולתי. הוזמנתי לכל הישיבות שקשורות עם ראש-המועצה, לא עם המנכ"ל, עם ראש-המועצה ועם הגזבר והשתתפתי מדגמית בישיבות. בחרתי את המניין כמו שאמרנו, את ה- 70 משימות ומתוכן בדקתי מדגמית, מתוך ה- 70, בעצמי, את איכות ביצוע המשימות. האם באמת המשימות בוצעו כמו שצריך. כמובן שלא יכולתי 70 משימות לבדוק, הזמן קצר והמלאכה מרובה. בדקתי האם יעדי התקציב משויכים למדגם המשימות, הם הוטמעו בקרב מנהלי המחלקות, האם בוצעה חריגה מיעדי התקציב וכולי. ומגיעים לממצאים וההמלצות. אז ככה, קודם-כל, סך-הכול היה שיעור העמידה בתוכנית-העבודה בשנת 2021 בכ- 70%. 10 המשימות שנבדקו, בוצעו כנדרש, מבחינת איכות הביצוע שלהן, שבדקתי באופן עצמאי. לגבי עמידה ביעדי תקציב, מצאתי כי שני יעדי תקציב, איסוף אשפה וגזם בוצעו בחריגה מצטברת של כ- 700 אלף שקל, בעקבות ביצוע בפועל של יותר פיננסיים מהתכנון. לגבי בדיקת נכונות יעדי תקציב, כפי שהוקלדו בתוכניות-העבודה מקושרות-תקציב, מצאתי שמתוך 12 יעדים מקושרי-תקציב חלקן לא קושרו לתקציב באופן תקין וחלקן קושרו לסעיפי-תקציב בסכום שגוי. המלצתי שהגזבר יפיק לקחים מהחריגות בסעיפים האלו ומהחריגות בסעיפי-התקציב, בכלל, ביחס לתכנון היעדים התקציביים. ממצאים שעלו בנושא של תהליכי עבודה ובקרה, מצאתי שהמועצה מנהלת תהליך שלם, מלא, פרטני, אחד התהליכים המאוד-מאוד חשובים במועצה, שנותנים להם משמעות מאוד גדולה, של מעקב אחרי יישום תוכניות-עבודה, פגישות נערכות כנדרש, מתייחסים לזה מאוד ברצינות, ממלאים את הקבצים, המנכ"ל עוקב אחרי זה באופן פרטני, הגזבר עקב ונפגש עם מנהלי המחלקות כדי לדבר איתם וכדי להציף להם את העמידה ביעדי-התקציב. לגבי מעקב אחר ביצוע תוכניות עבודה: בפגישות עם ראש-המועצה, נוכחתי שהרבה פעמים יש חוסר יעילות, מכיוון שבמועצה יצא שלפעמים לא מילאו את זה כמו שצריך קודם, אז יצא שראש-המועצה מילא עבורם, ככה שלפעמים זה היה פחות יעיל ופחות תפוקתי, אבל, הופקו לקחים בנושא, אני עדה. נכון לסוף מועד בדיקתי, לינואר 2022, איך נגמרה השנה, הייתי קצת צריכה לרדוף אחרי כמה מחלקות, שלא מילאו. זאת-אומרת, לא הייתה את נעילת התהליך השנתי, עד שהגענו ל- 79%, הייתי צריכה לרדוף: "עוד לא מילאתם, עוד לא

מילאתם". זה היה מילוי פרטני, זה לא פשוט, אבל היה צריך לסיים עם זה. נעילת התהליך הייתה ככה-ככה. בקביעת שיעור עמידה במשימות, לא נלקח בחשבון משקל המשימה, זאת-אומרת יש משימות שיש להן חשיבות גדולה יותר ויש משימות שיש להן חשיבות קטנה יותר. ולא נלקחה בחשבון העובדה שיש משימות שבוטלו במשך השנה, מכל-מני סיבות כאלו ואחרות, שיקולי תקציב, החלטות פוליטיות, תיעדוף, כל-מני כאלו, לא לקחו את זה בחשבון. המלצתי-

אלעד כהן:

מה זה "החלטה פוליטית"?

חני ברקמן:

החלטה פוליטית, הכוונה היא מבחינתי שלא אושרה, נניח ב-

אלעד כהן:

ברמה המוניציפלית, או ברמה הארצית?

חני ברקמן:

במליאה, כן. לא, לא, במליאה. נניח לא אושרה, כל-מני כאלו. תיעדופים, לא יודעת בדיוק להגיד לך מה כזה ומה כזה. למשל, לא היה תקציב לזה.

אלעד כהן:

פאנלים סולריים, זו החלטה פוליטית?

חני ברקמן:

איך, מה נתת דוגמה?

שלמה אפרתי:

בגלל החלטה פוליטית, לא בוצע הפרויקט.

חני ברקמן:

איזו דוגמה נתת?

אלעד כהן:

פאנלים סולריים.

ניר ברטל:

היא לא התכוונה החלטה פוליטית, היא התכוונה להחלטה במליאת-המועצה.

חני ברקמן:

במליאת-המועצה. יכול להיות שנתתי לזה-

אלעד כהן:

לא, כי אמרת "החלטה פוליטית".

חני ברקמן:

לא, לא פוליטית פר-אקסלנס.

ניר ברטל:

עובדי המועצה קוראים להחלטות שמתקבלות פה "החלטות פוליטיות"

חני ברקמן:

שהצביעו נגד, כן. ההתייחסות היא למה שנעשה במליאה פוליטית. אנחנו עובדים, פה זו הפוליטיקה. אנחנו, עובדי המועצה, שם זו הפוליטיקה.

דורון טישלר:

את עובדת מועצה?

ניר ברטל:

כן.

חני ברקמן:

כן.

ניר ברטל:

אתה חבר ועדת-ביקורת?

דורון טישלר:

כן, תכף אני גם אגיד מה אני חושב.

חני ברקמן:

בסדר.

ניר ברטל:

מעולה.

חני ברקמן:

המלצתי שמנכ"ל המועצה יבצע בקרה קבועה, שוטפת למילוי סטטוס המשימות בתדירות חודשית. המלצתי שתהיה בקרה מוסדרת של ראש-המועצה והמנכ"ל על בקרה לנעילת התהליך השנתי ושייקחו בחשבון, בחישוב שיעור המשימה, את משקל המשימה. יש משימות חשובות יותר וחשובות פחות, ולהתחשב בפיצולי משימות, שמה לעשות, יש דינמיקה במשך השנה. לגבי מעקב אחר תוכניות-עבודה מקושרת-תקציב: מצאתי שבחלק מהמשימות אין קורלציה בין סעיפי-התקציב המאושר לבין משימות תלויות-תקציב ובחלק מהמשימות, תוכניות-עבודה תלויות-התקציב לא הותאמו יעדי תקציב ביחס לסעיפי-התקציב. מהמפגשים שבוצעו בראשות הגזבר, מצאתי שלפעמים אין-, היעדים לא ממש מוטמעים ולא ממש שמים דגש לפני שהיעדים חורגים ואומרים: "רגע, רגע, אתם תכף הולכים לחרוג". המלצתי שהגזבר ינהל מעקב ורישום של יעדי-התקציב, כשהם מותאמים עד כמה שניתן למשימות ותוכניות-עבודה המקושרות אליהן, תוך שיבוץ בתוכנית של החלק היחסי מתוך יעד התקציב הרלוונטי למשימה המתבססת אליו. לדוגמה: משימה לביצוע הצללה, תקושר לשיעור התקציבי לביצוע הצללה, שהינו חלק מתוך הסעיף התקציבי לתחזוקה. המלצתי, וזה אפילו יוסי בזמנו הסכים ואפילו אהב את הרעיון, שהגזבר ישריין כספית בתחילת השנה את החלקים היחסיים-

[חילופי דברים טכניים]

חני ברקמן:

מומלץ כי הגזבר ישריין כספית בתחילת השנה את החלקים היחסיים מתוך הסעיפים התקציביים שבגינם תוכננו משימות ותוכניות-עבודה, והמלצתי לקיים דיון מעמיק על יעדים שהולכים לחרוג מהתקציב, יחד עם הגזבר. אכן, המועצה, אני יכולה להגיד שהמועצה, גם בעקבות דו"ח-הביקורת וגם בעקבות התהליך השנה, זה היה תהליך כזה ראשוני, ביצעה הפקת-לקחים וחלק מהדברים כבר שינתה לשנה הזאת. זהו.

אלעד כהן:

כן.

ניר ברטל:

חני, תודה.

אלעד כהן:

שוב, ועדת-הביקורת קיימה ביום 20/03/2022 דיון מאוד מעמיק בדו"ח הביקורת. נערך פרוטוקול שמשקף את עיקרי-הדברים, כמובן שהפרוטוקול לא יכול לשקף כל מילה ומילה שנאמרה, הן על-ידי חבר ועדת-ביקורת והן על-ידי המבקרת. אני אסכם את עיקרי-הדברים, הדברים כמובן גם כתובים. אגב, יש חובה על חני, למיטב ידיעתי, לצרף את הפרוטוקול יחד עם הדו"ח, ולהעלות אותו לאתר, אז צריך להעלות לא רק את הדו"ח, אלא גם את הפרוטוקול של ועדת-הביקורת.

חני ברקמן:

אגב, לא חייבים להעלות דו"ח לאתר.

ניר ברטל:

אנחנו נעלה את הדו"ח.

חני ברקמן:

לא, ברור, פשוט אמרת פה משהו שהוא לא נכון, אין חובה משפטית, בוודאות.

אלעד כהן:

למיטב ידיעתי, כן חייב, אבל אפשר לבדוק, בואי לא נתווכח.

חני ברקמן:

יש חובה להעלות דו"ח פניות הציבור, אין חובה להעלות דו"ח-, למרות שאנחנו שקופים ואני כמובן אדאג שזה יעלה, אבל-

אלעד כהן:

נבדוק את זה, ואם לא-

חני ברקמן:

בוודאות, בוודאות.

אורנה רייטר:

כמו שעולות הישיבות של הוועדה לאיכות-הסביבה.

חני ברקמן:

אין חובה.

ניר ברטל:

טוב.

חני ברקמן:

לא, זה כבר עניין אחר, סליחה. את המשכת כאן למשהו אחר.

אורנה רייטר:

חשבתי שאתם שקופים.

חני ברקמן:

כך.

אורנה רייטר:

אנחנו שקופים.

אלעד כהן:

אני רוצה להתחיל מהסוף, ומהסוף ההמשך יסביר את המסקנה. המסקנה של ועדת-הביקורת הייתה, בלי חס-וחלילה לפגוע בכבודה של חני, שבגלל שיטת-העבודה, המתודולוגיה מה שנקרא, של הדו"ח, אין ליתן יותר-מדי משקל לממצאים של הדו"ח ואני אסביר את ההסתייגויות שלנו, שהובילו אותנו למסקנה. ההסתייגות הראשונה הייתה על האופן שבו נבחרו התחומים, אותה בדיקה מדגמית שחני דיברה עליה, כך? במהלך הישיבה אנחנו שאלנו, אני שאלתי ונדמה לי שגם בועז שאל, בואי תסבירי לנו את הלוגיקה, מדוע זה כן וזה לא? והרושם שלנו היה, וגם זה מה שחני אמרה, אני מצטט: "אלו הנושאים שמצאתי לנכון לבחון, לא ראיתי ולא התרשמתי שיש איזושהי"-

ניר ברטל:

אתה מדבר על 50 המשימות שהיא בדקה?

חני ברקמן:

70.

ניר ברטל:

70 המשימות?

חני ברקמן:

וגם הצגתי את המתודולוגיה.

אלעד כהן:

נא לא להפריע לי בבקשה.

חני ברקמן:

סליחה, אלעד.

אלעד כהן:

אני לא אומר את זה לך.

ניר ברטל:

לא, אני לא הבנתי.

אלעד כהן:

הרי באה חני ואומרת:

"אני בחרתי". לתת לחני לבדוק הכול, זה לא היה מעשי, זה ברור. היא בדקה מדגמי וזה בסדר לבדוק מדגמית. אבל הרושם שלנו היה, שבבחירת הנושאים, בלוגיקה, לא נמצא כל היגיון. זה ממצא מספר 1.

אלי הוד:

רגע, מה זה-אומרת?

חני ברקמן:

אתה יודע את כל ה-70 שבדקתי?

אלי הוד:

רגע, לא, שנייה. מה זה אומר?

ניר ברטל:

תן לו לסיים, אחרי זה תשאל.

אלי הוד:

אני לא מבין את זה.

אלעד כהן:

אני מבקש לא להפריע לי. אחר-כך תגיד מה שאתה רוצה.

אלי הוד:

בשביל לשים תוויות.

ניר ברטל:

אלי, אלי, תן לו. אחרי זה נשאל.

אלעד כהן:

אחר-כך תגיד מה שאתה רוצה.

אלי הוד:

אוקיי, אני אגיב.

אלעד כהן:

כשאני וחבר ועדת-הביקורת הנוסף שואלים את חני: תסבירי לי מה היו השיקולים שלך בבחירת נושא מסוים ולא אחר, והתשובה של המבקרת אז, לא התוספות שניסו להוסיף אחר-כך, הייתה: "אלו הנושאים שמצאתי לנכון לבחון" אז מבחינתי ולשיטתי, לא הוצגה לי, לא הוצג הסבר מדוע X,Y,Z נבחר ולא, לא משנה מה. אני חושב שהדברים מדברים בעד עצמם, זו הערה אחת.

ניר ברטל:

אז ההערה-

אלעד כהן:

אל תפריע לי, ניר.

ניר ברטל:

לא, אבל זה לא ברור. ההערה היא שלא הוצג הסבר?

אלעד כהן:

לא הוצג הסבר מדוע נבחר X ולא Y וכולי. מה הלוגיקה, בקיצור.

ניר ברטל:

אוקיי.

אלעד כהן:

כשלוקחים מדגמית, צריך להיות איזשהו הסבר, איזשהי לוגיקה. לנו לא הוצג, יכול להיות שלחני היה, לא הוצג.

ניר ברטל:

אוקיי.

אלעד כהן:

נקודה מספר 2, הסתייגות מספר 2, חני מצאה לנכון לבחון את הנושא של העמידה ביעדי-התקציב. עכשיו, שאלתי גם בוועדת-הביקורת. תראה, כדי לבחון עמידה ביעדי-תקציב, לא צריך דו"ח ביקורת. בסוף השנה משווים ביצוע אל מול תקציב שאושר ורואים איפה הייתה חריגה ואפשר אחר-כך לבדוק מדוע הייתה חריגה, או לא חריגה. ולכן, במובן הזה, לשיטתי, או לשיטתה של ועדת-הביקורת, לא היה צריך בכלל להשקיע יותר מדי זמן בלבחון-, אני מבין שזה שטויות בעיניך, זה בסדר, אלי. כדי לבחון מדוע-

אלי הוד:

לא, אתה לא מבין. כל תהליך שעושים, לא טוב. אתה לא מבין את ה-

ניר ברטל:

אלי, אלי, תן לו בבקשה.

אלעד כהן:

אנחנו אף פעם לא מבינים כלום, אלי. זה בסדר.

אלי הוד:

אני לא מבין אותך.

אלעד כהן:

אלי, אנחנו לא מבינים אף פעם.

אלי הוד:

אתה יודע מה הסיבות לפגישות חודשיות לבדיקת-

אלעד כהן:

לשיטתך, כל מה שהמועצה עושה זה נפלא ולכן לא צריך לא אותה-

אלי הוד:

לא, לשיטתך כל מה שנעשה, הוא לא נכון.

אלעד כהן:

לא צריך ועדת-ביקורת ולא צריך חברי מועצה, ומבחינתך לא לבוא בכלל ולתת לניר לנהל את העניינים. מה לעשות, שלא החוק ולא המדיניות-

אלי הוד:

אתה יודע, כשאתה מפליג רחוק מזה, אלעד.

אלעד כהן:

שנייה. לא, סליחה. אבל אני מכיר את ה-, אבל סליחה, אני מכיר את הדעה שלך.

אלי הוד:

אני לא מצליח להבין מה זה רלוונטי, אוקיי.

אורנה רייטר:

תמשיך.

אלעד כהן:

אני ממשיך. זה לגבי העמידה ביעדי-התקציב. הערה שלישית שהייתה לנו, זה מדוע לא ניתן משקל לחשיבות היעד בשני מובנים: א. החשיבות שלו וגם המשקל התקציבי שלו. ההסתויגות השלישית שהייתה לנו-

אלי הוד:

לא, באמת, זה משגע אותי.

אלעד כהן:

אפשר?

אלי הוד:

לא. אני אומר לך לא.

אלעד כהן:

אז אני מחכה שתירגע.

אלי הוד:

כי בוא-הנה, אתה מבזבז פה זמן, אתה מדבר נונסנס, כל הזמן.

אלעד כהן:

כשתיתן לי אישור, אני אמשיך לדבר.

ניר ברטל:

אלי, אל תיתן. אלי, תהיה חזק, אל תיתן.

אלי הוד:

זה משגע אותי. אתה יודע מה-

אלעד כהן:

למה קשה לך לשמוע את הדברים?

אלי הוד:

עבדתי בכמה ארגונים, לא ראיתי דבר כזה. יושב מנהל עם העובד שלו-

אלעד כהן:

כן, רק תגיד לי מתי להמשיך.

אלי הוד:

המנהל יושב כל חודש, בודק את הביצוע מול התכנון, וזה לא מוצא-חן בעיניך.

אלעד כהן:

אנחנו מדברים על דו"ח ביקורת.

דורון טישלר:

אנחנו מדברים על דו"ח ביקורת.

תמר גולן-צדוק:

אז למה צריך דו"ח ביקורת?

אלי הוד:

לא, הוא מדבר-, סליחה, אל תוציאו דברים מהקשרם.

אלעד כהן:

למה מוציאים? אנחנו דנים-

אלי הוד:

לא, לא, לא.

אלעד כהן:

אנחנו דנים בדו"ח הביקורת שמבקר את המועצה, על תפקוד המועצה.

אלי הוד:

אני התייחסתי לזה שהוא אמר שזה מיותר לעשות את הבדיקה.

דורון טישלר:

זה לא מה שהוא אמר.

אלעד כהן:

אתה אפילו לא הקשבת. בהיבט התקציבי, בסוף השנה יש לך את הנתונים.

דורון טישלר:

אתה לא איתנו בכלל.

אלי הוד:

איזה נתונים? לכל מנהל-

אלעד כהן:

נתוני תקציב, חד-משמעית. יש לך תקציב מפורט, אתה יכול לראות בדיוק איפה הייתה חריגה, חד-משמעית.

ניר ברטל:

אלעד, תמשיך בבקשה.

אלעד כהן:

יש לי אישור להמשיך? או שאתה עדיין רוצה להירגע?

אלי הוד:

בסדר, תמשיך.

אלעד כהן:

תודה, אני מודה לך מאוד. הנושא השלישי שהתייחסנו אליו, או ההסתניגות השלישית שהתייחסנו אליה, זה המשקל. לשיטתנו, לקחת את כל הנושאים ולתת להם את אותו משקל, גם מבחינת חשיבות המשימה וגם מבחינת המשמעות הכספית של המשימה, יכול להוביל לעיוות מוחלט של הנתונים, כי אין דין חריגה ביעדים חשובים ביותר, כדין חריגה ביעדים שהם פחות חשובים.

אלי הוד:

אני חושב שהיא דיברה על זה, נכון?

אלעד כהן:

אתה לא, בוא. אנחנו קראנו את הדו"ח ואתה יודע, יש לי תחושה שאתה מדבר על דברים שאתה פשוט לא מכיר ולא יודע, אז לטובתך, עדיף לא להתערב.

אלי הוד:

אני כל חודש יושב מול המנהל שלי ומולו, אני נותן לו דיווח מה עשיתי.

אלעד כהן:

טוב, אוקיי, בסדר.

דורון טישלר:

אבל לא קראת את דו"ח-הביקורת, זה לא קשור.

אלעד כהן:

הערה מספר 4 שהייתה לנו בנושא הזה, זה כל מה שקשור באופן שבו אותר הנתון, הייתה עמידה ביעד, או לא הייתה עמידה ביעד, האם זה חלקי או לא חלקי. להבנתי, מהדו"ח עולה שלמעשה המבקרת הסתמכה על דיווחי מנהלי המחלקות ולעתים גם ראש-המועצה, ואני חושב שצריך היה ללכת ולבדוק בפועל. זאת-אומרת, נניח לרגע שהיה יעד, אני סתם נותן דוגמה, אני לא אומר ספציפית שזה היה, חני. רק תקשיבי-

דורון טישלר:

רק לצורך הדוגמה.

אלעד כהן:

כן. לצורך הדוגמה. נניח לרגע שהיה יעד ביזארי של הקמת ספסל במקום מסוים, כמובן, דוגמה ביזארית. צריך היה לצאת לשטח ולבדוק את זה ופחות להסתמך על הדיווחים, כי דיווחים יכולים

להיות מדויקים יותר, מדויקים פחות, מסיבות מאוד-מאוד ברורות. אף מנהל מחלקה לא ירצה בסופו של דבר, שמישהו יבוא ויגיד לו: תשמע, הציבו לך 20 יעדים, עמדת ב- 10 יעדים, תמיד הנטייה תהיה מה שנקרה לעגל פינות למעלה וזה בסדר. אז לכן מכל ה-בשים-לב, בשים-לב לכל ההסתייגויות שהיו לנו, שאותן פירטתי בתמצית, כי בפרוטוקול עצמו יש התייחסות יותר מפורטת, אנחנו מצאנו לנכון שלא לקבל את ממצאי המבקרת וזו תהיה ההמלצה שלנו ועל זה אנחנו נרצה לקיים הצבעה.

חני ברקמן:

אני רוצה להתייחס.

ניר ברטל:

בבקשה, חני.

חני ברקמן:

תודה. קודם-כל, באמת, אלעד, יש לי את הכבוד אליך ואתה יודע כמה יש לי את הכבוד. אבל התחושה שלי שאתם לא קראתם את דו"ח-הביקורת. התחושה היא חזקה, לצערי הרב. אתה אומר, בוועדה לענייני ביקורת, שלא הצגתי את המתודולוגיה לבחירת המדגם. מה שעשיתי בוועדה, ישבנו ושלחתי אתכם לדו"ח, לראות אותו. היום קראתי לכם בפירוט מה המתודולוגיה. זה היה מאוד-מאוד רציני. ישבתי המון זמן כדי לבחור. יש פה את כל ה-70 משימות, תסתכל, אתה מוזמן. אתה יודע למה הדפסתי בצבע? כל המשימות, כל משימה, למה, איך, מה הרעיון שלה, לאורך, לרוחב, סליחה. אז קודם-כל, במקום להעיר ולכתוב דברים לא נכונים ואגב, כולכם את הפרוטוקולים-

דורון טישלר:

לא נכונים?

חני ברקמן:

שנייה. כולכם ראיתם את הפרוטוקולים.

אלעד כהן:

מאמיליה, אלו היו התשובות שלך בוועדה.

חני ברקמן:

אני עדכנתי את הפרוטוקולים בגלל שהיו דברים שאני לא אמרתי.

אלעד כהן:

את לא יכולה לעדכן פרוטוקולים.

חני ברקמן:

וכל מי שמכיר אותי יעיד על דיוקי ויושרתי.

אלעד כהן:

את לא יכולה לעשות דבר כזה.

חני ברקמן:

שנייה, אבל אתם לא מפריעים לי. יש מתודולוגיה בדו"ח. זה שכתבת: "חני אמרה", תסתכל בדו"ח ותקרא בדו"ח, ותראה שכתוב מה המתודולוגיה לבחירת המדגם, והיא מאוד רצינית. אני באה מבנקים. אין דבר כזה שלא תהיה מתודולוגיה לבחירת המדגם והיא מאוד רחבה, ומאוד רצינית. אז לא להגיד: "חני אמרה", בוועדה.

אלעד כהן:

גם בדו"ח אין, חני.

חני ברקמן:

לא, לא.

אלעד כהן:

גם בדו"ח אין הסבר לוגי למה זה נבחר ולמה זה נבחר. מעבר לזה, שאת בחרת בזה. אני לא רוצה לפגוע בך, אנחנו נעצור פה-

חני ברקמן:

אל. לא, אל תפגע. לא נעצור, ממש לא.

אלעד כהן:

בסדר.

חני ברקמן:

יש מתודולוגיה מאוד מפרטת לבחירת המדגם.

אלעד כהן:

טוב, הבנתי.

חני ברקמן:

ואני מבקשת שתסתכל ותראה בעמוד 60 את המתודולוגיה, היא רשומה פה, אני קראתי מהדו"ח. אם היית קורא את הדו"ח, היית יודע.

אלעד כהן:

אבל קראתי.

חני ברקמן:

לא קראתי, כי אם-, אתה יודע, יש פה מתודולוגיה שלמה לבחירת המדגם. הלאה. עמידה ביעדי-התקציב. אתה מציג נישה שבדקתי-, קודם-כל עמידה ביעדי-התקציב. אין מצב שאני אבדוק עמידה בתוכניות-עבודה ואני לא אבדוק עמידה ביעדי-תקציב, אין מצב. מי שאומר את זה, אני לא יודעת מאיפה הוא אומר את זה. הדו"ח הזה בדק המון דברים. הוא מתחיל מהאם קיימת קורלציה בין המשימות ויעדי-התקציב, ומה התהליך לעמידה בתוכניות-עבודה והאם התבצע תהליך מעקב ובקרה, האם הפגישות נערכות כנדרש והאם יש פגישות שמתריעות על חריגה מתקציב לפני-כן? והאם הבקרה נעשית כמו שצריך? יש סעיף נישה אחת של עמידה ביעדי-תקציב. אין מצב שכשאני בוחרת 70 משימות, 12 מתוכן מקושרות-תקציב, אני לא אבדוק אם לא עמדו גם בתקציב. אבל זו לא מטרת הדו"ח ואם אתה חושב שזו מטרת הדו"ח, אז איבדת את זה.

אלעד כהן:

זה מה שאמרתי, חני?

חני ברקמן:

אמרת-

אלעד כהן:

אמרתי שאת זה לא צריך לבדוק.

חני ברקמן:

למה לא? נראה לך שאני לא אבדוק את זה?

אורנה רייטר:

סליחה, היא הייתה צריכה לבדוק.

חני ברקמן:

בוודאי שכן. הנה. בחורה חכמה. דבר שלישי, אמרת משהו על משקל-

אלעד כהן:

נכון.

חני ברקמן:

שנתתי משקל, לא נתתי פה שום משקלים ושום-

אלעד כהן:

אז על זה אני מדבר.

חני ברקמן:

אין עניין של ציון בדו"ח הזה, זה תהליך עבודה. יש משימות, נכון, בדקתי מדגם של 70 משימות, אבל לא נתתי משקל למשימות. זה לא היה הרעיון, הרעיון היה לבדוק תהליך עבודה לעמידה ביעדי תוכניות-עבודה מקושרות תקציב. הלאה. דיברת על זה שלא בדקתי, מהתחושה שלך, שוב. לקרוא את הדו"ח, אני ממליצה לקרוא את הדו"ח, כי בדו"ח כתוב:
חני בדקה 70 משימות, האם הן בוצעו. כשאני בדקתי 10 מתוכן עמוק. זאת-אומרת, הלכתי ובדקתי משימה-משימה, תראה לי את הנוהל.

אורנה רייטר:

מה היא הייתה צריכה לבדוק?

חני ברקמן:

תראה לי את ה- 10 עמוק. 10 עמוק, מדגמית. בדקתי. זה המשימות שהיו נראות לי.

תמר גולן-צדוק:

זו המתודולוגיה.

אורנה רייטר:

זו המתודולוגיה.

חני ברקמן:

לא, מדגמית.

אלעד כהן:

גם בחירת המשימות היא בחירה באותה הדרך, זה בסדר.

חני ברקמן:

שנייה, 10 מתוכן מדגמית, משימות שהיו נראות לי מאוד רציניות, בדקתי.

אורנה רייטר:

מה היו 10 המשימות?

חני ברקמן:

זה כתוב בדו"ח, את מוזמנת לקרוא. יש פה הכול.

אורנה רייטר:

סליחה, חני.

חני ברקמן:

את מוזמנת לקרוא בדו"ח.

אורנה רייטר:

את אומרת לי "מדגמית". מדגמית, זו לא מתודולוגיה.

חני ברקמן:

את מוזמנת לקרוא בדו"ח.

אורנה רייטר:

מדגמית, זו לא מתודולוגיה.

חני ברקמן:

נכון, אבל את ה-70 משימות, יש לה מתודולוגיה, בסדר? אני בוחרת ואני בדקתי-

אלעד כהן:

היא מבלבלת בין מתודולוגיה ללוגיקה-

חני ברקמן:

שנייה, שנייה. אני לא מתבלבל

ניר ברטל:

ת. את המושגים-

אורנה רייטר:

את המדגמית.

חני ברקמן:

סליחה, אני המבקרת פה ואת המושגים אני יודעת. אז את חלק מהמשימות, כן בדקתי, האם הן בוצעו בפועל, עצמאית. אוקיי? הלאה. לגבי ההמלצה שלך, אתה יכול לבחור מה שאתה רוצה ולהצביע על מה שאתה רוצה, אבל לפי חוות-דעת משפטית, לוועדת-הביקורת אין סמכות לדחות את ממצאי הביקורת, שיכללו בתוכו-

[מדברים ביחד]

אלעד כהן:

תמשיכי לקרוא-

חני ברקמן:

אתה יכול-

אלעד כהן:

תמשיכי לקרוא, תודה רבה. מבקרת.

חני ברקמן:

יש לוועדה סמכות להמליץ לנו האם לקבל את מסקנות הוועדה-

אלעד כהן:

מבקרת-

חני ברקמן:

זאת-אומרת האם לקבל את המלצות הביקורת. אתה יכול להצביע ולהגיד: אני רוצה המלצות אחרות, אין בעיה. לגבי הממצאים והאמן לי, בדקתי את זה מול איגוד המבקרים, איך יכול בכלל. אמרו לי: תגידי לי, את השתגעת? זה שהוא כתב, לי אסור היה-

אלעד כהן:

אה, גם היועמ"ש לא בסדר.

חני ברקמן:

לא. לי אסור להתנגד לחוות-דעת היועמ"ש.

אלעד כהן:

אולי הוא פוליטי.

חני ברקמן:

אבל ללא קשר, רציתי לברר האם בכלל דבר כזה-

אלעד כהן:

חד-משמעית זה אפשרי.

חני ברקמן:

אין דבר כזה. אתה לא בודק את הממצאים, אתה לא מאמת אותם מול המבוקרים, אתה ועדה לענייני ביקורת, ואתה לא ועדת-ביקורת. אתה לא יכול לדחות ממצאי ביקורת.

אלעד כהן:

יש לי את הכול.

חני ברקמן:

אתה יכול לדחות המלצות ביקורת ואתה יכול לבקש שיהיו המלצות נוספות, וזה המקום שלכם, לשפר, לשדרג תהליכים. תביאו המלצות. איך אפשר לעשות את זה יותר טוב, זו המטרה שלי.

אלעד כהן:

טוב. כשאת תהיי היועמ"ש של המועצה-

ניר ברטל:

אלעד, אלעד, אלעד, אל תצעק ככה.

חני ברקמן:

אתה לא יכול לדחות ממצאי ביקורת. אתה רוצה להצביע על משהו שהוא נגד החוק? בבקשה.

ניר ברטל:

תצעק עליי, עזוב אותה.

אלעד כהן:

לא, אין לי מה לצעוק עליה. היועמ"ש אמר דבר הפוך ממה שהיא אומרת.

ניר ברטל:

בסדר, בסדר.

חני ברקמן:

מה פתאום הפוך? אתה רוצה שנתקשר אליו?

ניר ברטל:

חברים, די.

חני ברקמן:

לא.

אלעד כהן:

לא צריך להתקשר, אני קורא מה שכתוב.

ניר ברטל:

אלעד, חני.

חני ברקמן:

כתוב שאתה יכול לדחות את המסקנות, הכוונה היא המלצות.

ניר ברטל:

חני.

חני ברקמן:

האמן לי.

אלי הוד:

חני, את לא צריכה להתרגז, באמת.

חני ברקמן:

לא, זה עובר לידי.

ניר ברטל:

אני מזכיר שאנחנו בדיון בדו"ח שמתעסק בתוכניות-עבודה. אם אתם רוצים לעשות דיון על נהלי ועבודת הביקורת ונהלי הביקורת, צריך לשקול את זה, אבל בואו רגע נחזור לדיון העיקרי.

אלעד כהן:

מישהו רוצה להגיד עוד משהו?

ניר ברטל:

רגע, שנייה. חני, סיימת? כי קטעתי אותך.

חני ברקמן:

כן, כן.

ניר ברטל:

בבקשה, דורון.

דורון טישלר:

תראי, פרגנו לך, גם מנכ"ל המועצה וגם ראש-המועצה עד כמה ששמעתי ואני חושב ששמעתי טוב. ורציתי לשאול אותך שאלה, עד כמה הדו"ח שלך אובייקטיבי ואינו נוטה להיטיב עם ראש-המועצה?

חני ברקמן:

חשבתי שאתה רוצה שאני אענה.

דורון טישלר:

אה, סימן שאלה.

חני ברקמן:

זו השאלה?

דורון טישלר:

כן.

חני ברקמן:

אני לא מתיימרת, אני עושה את עבודתי בצורה מקצועית.

אלעד כהן:

ואובייקטיבית.

חני ברקמן:

מקצועית. מקצועית, הווה אומר אובייקטיבית. אני בודקת את הדברים, אני בודקת את העובדות בשטח. אתם יכולים להחמיא, יש אנשים שזה נעים להם, אולי אני עושה דברים שהם-

אלי הוד:

דורון, איזו תשובה אתה מחכה לשמוע? אני לא מבין אותך.

ניר ברטל:

אלי, עזוב.

אלי הוד:

איזו מין תשובה? איזו שאלה ואיזו תשובה.

ניר ברטל:

אתה מכיר את ה-

אלי הוד:

אני משתגע. אני לא מבין את האנשים האלו. תגיד לי משהו, מה השאלה הזו?

דורון טישלר:

אתה מפריע לי. אלי, אני לא הפרעתי לך, אל תפריע לי.

אלי הוד:

אתה שואל אנשים אם הם גונבים כסף?

דורון טישלר:

אלי, זכותי לשאול כל שאלה שאני חושב שהיא ראויה ואתה לא חייב להסכים איתי, אתה יכול גם לצאת החוצה.

אלי הוד:

דורון, תתאפס.

דורון טישלר:

ואני שואל, אז אולי תסביר לנו איך את, כמבקרת המועצה, את לוקחת צד, בהתייחס להודעות שראש-המועצה מוציא בקבוצות, הנוגעות להעברת תקציב במחטף, שכמו שידוע לכולם, התקציב הזה נפסל על-ידי משרד-הפנים.

ניר ברטל:

לא נכון.

דורון טישלר:

בטח שנכון. רגע, שנייה. באותו לילה התקציב הזה נפסל.

ניר ברטל:

דורון, מה הקשר? בחיך.

דורון טישלר:

רגע, אני אסביר לך. כמי שאמורה להיות מבקרת, שתפקידה לבקר-

ניר ברטל:

אם זה הדיון על דו"ח הביקורת, מצבנו מעולה.

דורון טישלר:

תפקידך לבדוק את עבודת המועצה, את מביעה עמדה לא אובייקטיבית, חני. בקבוצה, ואני אצטט את מה שאת אמרת: "עוד ייכתב על המהלך בספרי-ההיסטוריה", זה את אמרת, חני, לא אני.

ניר ברטל:

באיזו קבוצה?

דורון טישלר:

בקבוצה שאתה ציינת ואתה יודע בדיוק על איזו קבוצה, יציאה שאתה ציינת.

ניר ברטל:

איזו קבוצה? אתה יודע כמה קבוצות יש לי?

דורון טישלר:

באחת הקבוצות, נכון.

בועז בגריש:

אובייקטיבי לחלוטין.

דורון טישלר:

ואני מבקש-

[הפסקה]

שלמה אפרתי:

חזרנו לשידור חי, רבותיי.

ניר ברטל:

מהתחלה, דורון.

אלעד כהן:

תחזור אולי אחורה.

ניר ברטל:

תעדכן רגע מה כתוב בקבוצות.

דורון טישלר:

אני דיברתי ושאלתי את המבקרת, את חני, האם הדו"ח שלה אובייקטיבי, או שהוא נוטה עם המועצה, עם ראש-המועצה. ושאלתי, גם ביקשתי שתסביר איך בהתייחס להודעה של ראש-המועצה, שהוציא בשעת-לילה, לקבוצות שאתה נמצא בהן וגם מבקרת המועצה נמצאת איתך באותה קבוצה, שנוגעת להעברת התקציב במחטף מאותו לילה, ב-4/1, שאנחנו מעדיפים לשכוח אותו. וטענה המבקרת, היא לא טענה, היא הביעה עמדה בקבוצה, כתגובה למה שאתה אמרת, אני מצטט: "עוד ייכתב על המהלך בספרי ההיסטוריה". הדברים האלו מתייחסים-

ניר ברטל:

זה שאלעד עשה הצבעה לא חוקית? על זה אתה מדבר? על זה לא צריך לכתוב בספרי ההיסטוריה.

אלעד כהן:

ניר, אתה-

דורון טישלר:

הצבעה לא חוקית שלך, ניר. באותו לילה, אחרי שהתפזרה המליאה ואתה קראת לאודי ו-

אלעד כהן:

תקרא מה משרד-הפנים אמר על זה.

ניר ברטל:

חבריה, אני כל-כך שמח שאם אנחנו בתוך-

[מדברים ביחד]

אלעד כהן:

תמשיך, תמשיך להסיט את הדיון.

ניר ברטל:

אני לא מסיט, אני רק אומר-

אלעד כהן:

תסביר לנו.

ניר ברטל:

אני רק אומר שאם אנחנו בדיון על דו"ח מבקרת העירייה לשנת 2021 ואתם [...] מדברים ביחד] אני חושב שכל מה שנשאר לי זה להתמוגג מנחת.

אלעד כהן:

תקריא עוד פעם את מה שכתוב.

ניר ברטל:

דורון, בחייד.

דורון טישלר:

אני, במקום המבקרת, לא הייתי מחייד. יכול להיות שזה חייד מאולץ-

חני ברקמן:

לא, לא, אני מחייכת אמיתי.

דורון טישלר:

אבל לכתוב ולתמוך בראש-המועצה על מהלך פסול שנעשה. אני רוצה להגיד לך שאפו, את יודעת מה? עכשיו אין לי ספק בכלל שאת מוטה בצד.

חני ברקמן:

בסדר, אני אגיב. קודם-כל, באמת, לא מגיבה, אני לא זוכרת מה כתבתי.

דורון טישלר:

לא זוכרת? אני יכול להזכיר לך, להראות לך.

חני ברקמן:

שנייה. אני לא זוכרת מה כתבתי, אני שמחה שיש מרגלים, הכול בסדר, הכול שקוף.

אלעד כהן:

לרוע מזלך, מה שנקרא.

חני ברקמן:

לא, לא. אני עומדת מאחורי כל מילה שאני אומרת.

אלעד כהן:

כן? זה ראוי שמבקרת תתבטא בצורה כזו?

חני ברקמן:

אני לא מצטערת, שנייה. קודם-כל, מאוד-מאוד עצוב לי שיש פה מבקרת שעושה עבודה רצינית-

דורון טישלר:

כן, כן, לדעתך.

חני ברקמן:

לדעתי, כן. לדעתי.

דורון טישלר:

אז תגיד, לדעתי.

חני ברקמן:

שעושה עבודה רצינית, שמשפרת תהליכים.

אלעד כהן:

את לא אמונה על הצד הזה.

חני ברקמן:

סליחה, אתה דיברתי איתי. שמשפרת תהליכים.

דורון טישלר:

זו את, נכון?

חני ברקמן:

שנייה, אבל אני לא אמרתי שלא.

דורון טישלר:

אה, חשבתי שאמרת שלא.

אלעד כהן:

השאלה היא אם בעינייך זה ראוי להתבטא בצורה כזו.

חני ברקמן:

שנייה, שנייה. עצוב לי מאוד שבזה אתם מתעסקים.

דורון טישלר:

לא, אנחנו לא מתעסקים.

חני ברקמן:

במה אתם מתעסקים? במה אתה מתעסק, דורון?

דורון טישלר:

בלגיטימיות שלך.

חני ברקמן:

אני עובדת בתפוקה מלאה, לא של 50% משרה, של הרבה יותר. יושבת ועושה דו"חות ביקורת רציניים וחשובים.

דורון טישלר:

כל הכבוד.

חני ברקמן:

אני לא אמרתי את הדבר הזה, אני לא זוכרת מה אמרתי ואם אמרתי-

דורון טישלר:

הראיתי לך מה כתבת.

חני ברקמן:

אם אתה אומר "מהלך", לא אמרתי שזה מהלך טוב, מהלך רע.

דורון טישלר:

לא, הראיתי לך. את רוצה שאני אראה גם למצלמה מה כתבת?

חני ברקמן:

תעשה לי טובה, דורון.

דורון טישלר:

למה "תעשה לי טובה"?

חני ברקמן:

אני לא אמרתי שהמהלך טוב, המהלך רע, אני בעד המהלך. אמרתי שזה מהלך שייכנס לספרי ההיסטוריה, אני מניחה-

אלעד כהן:

ומה זה אומר?

דורון טישלר:

בואו נבין מה זה אומר.

חני ברקמן:

שנייה.

ניר ברטל:

חני, עזבי. אל תתייחסי לשטויות.

חני ברקמן:

אני לא מתייחסת לשטויות האלו, אני עושה את עבודתי הרצינית.

דורון טישלר:

זה שטויות.

ניר ברטל:

בוודאי שזה שטויות.

חני ברקמן:

אני עושה את עבודתי הרצינית.

ניר ברטל:

דורון, אתה מפריע.

[מדברים ביחד]

ניר ברטל:

אתה בעד שקיפות ואובייקטיביות?

דורון טישלר:

שתמשיך לדבר.

חני ברקמן:

ירדתם לרמה כזו נמוכה. פעם הבאה אני אביא סמסים שלך. איך אני מגיבה בפייסבוק?

דורון טישלר:

תביאי, תביאי. זה לא התפקיד שלך בכלל.

חני ברקמן:

במה אתם מתעסקים, בחייכם.

דורון טישלר:

את לוקחת צד מוטה פה.

חני ברקמן:

במה אתם מתעסקים?

אלי הוד:

חני, תני לי רגע.

חני ברקמן:

כן, תודה אלי.

ניר ברטל:

רגע. דורון, סיימת?

אלעד כהן:

נראה לך ראוי שמבקרת-

ניר ברטל:

אלעד, די. אלעד, די.

חני ברקמן:

אני עושה את עבודתי.

[מדברים ביחד]

אלעד כהן:

אני לא נכנסתי לסמסים שלך.

חני ברקמן:

אתם צריכים להתבייש, באמת.

אלעד כהן:

את צריכה להתבייש.

חני ברקמן:

אתם יורדים לרמה כזו נמוכה.

אלעד כהן:

במקום שתבואי ותגידי: "טעיתי, סליחה". ציפינו שתגידי את זה. את מצפה שנתייחס לדו"ח שלך ברצינות?

חני ברקמן:

אני לא מצפה לשום דבר.

אלעד כהן:

פשוט בושה.

ניר ברטל:

מה קורה לכם?

תמר גולן-צדוק:

את לא חברת-סיעה.

אלעד כהן:

זה כמו שמחר שופט יתבטא-

חני ברקמן:

במה אתם מתעסקים? תתביישו לכם.

תמר גולן-צדוק:

אנחנו צריכים להתבייש? אנחנו מתעסקים באובייקטיביות שלך.

חני ברקמן:

עצוב, עצוב. איזו רמה נמוכה.

ניר ברטל:

תמר, תחזרי ל-

אלעד כהן:

חוסר אובייקטיביות משווע, חני.

חני ברקמן:

ממש רמה נמוכה.

אלי הוד:

אני רק רוצה להוסיף כמה משפטים. תראו, אני-

ניר ברטל:

דורון, אתה יכול לשלוח לי את ה- WhatsApp הזה?

דורון טישלר:

יש לך אותו.

אלי הוד:

דורון, אנא הקשבה. אני אומר כמה משפטים קצרים. אני בתחום הציבורי והפרטי כבר הרבה שנים. אני באמת, התחלנו בתהליך של 2021, מה שלא נעשה במועצה הזו מעולם. לעשות תוכניות-עבודה מקושרות-תקציב, ואני אומר לכם באמת עכשיו, אני לא מדבר כאיש סיעת ניר ברטל, אני אומר לכם בכל הכנות, אני מאוד נפעמתי מהרצינות שזה נעשה. ואגב, מה שחני אמרה לגבי דו"ח הביקורת לשנת 2021, יושם ב- 2022. יש משקל לפעילויות, פעילויות בנושא וכן הלאה. עכשיו, תראו. זה מאוד חורה לי, ועכשיו אני אומר לכם את האמת, מדם ליבי, כל איש מועצה שמגיע לפה, אתם קוראים אותו לגזרים.

דורון טישלר:

על סמך מה-

ניר ברטל:

דורון, דורון-

אלי הוד:

תן לי לסיים.

דורון טישלר:

סליחה.

אלי הוד:

היא עשתה, באמת, אתה יודע מה? שאפו על העבודה. זה בסך-הכול שנה ראשונה שהמועצה יישמה איזשהו תהליך, והיא לא אמרה: "איזה יופי, הוא עשה את זה ולא עשתה ביקורת". היא עשתה ביקורת, התייחסה לזה ברצינות, הוציאה דו"ח. ומה אתם עושים ממנה? הפכתם אותה לאחת מסיעת ניר ברטל? אני לא מבין את זה?

אלעד כהן:

היא הפכה את עצמה.

אלי הוד:

לא, היא לא הפכה, אתם הפכתם אותה.

אלעד כהן:

אנחנו?

אלי הוד:

בכל ההתייחסות שלכם. כל איש מועצה שמגיע לפה, אתם קורעים אותו. כל איש מועצה. אין לכם כבוד לאף אחד.

ניר ברטל:

תתייחס למה שכתוב בדו"ח. אם יש משהו שאתה חושב שבדו"ח הוא לא אובייקטיבי, לא נכון, זה המקום להתייחס.

אלי הוד:

לא יאומן.

דורון טישלר:

שאלתי אם הדו"ח אובייקטיבי, היא לא ענתה, המשכתי להקריא-

ניר ברטל:

יש משהו שכתוב בדו"ח, שמעיד על חוסר אובייקטיביות?

דורון טישלר:

אני זוכר את מה שנאמר גם בישיבה.

ניר ברטל:

דורון, בחיידך. אם יש משהו שאתה רואה, תגיד, נשמח לקרוא.

אלעד כהן:

מה שאתה מקריא זה רלוונטי לכל הדו"חות.

ניר ברטל:

לא, אלעד דיבר על מתודולוגיה.

דורון טישלר:

בסדר.

ניר ברטל:

אלעד ביקש שלא צריך לבקר תקציב. אני לא רואה שום דבר פה לא אובייקטיבי.

אלעד כהן:

כהרגלך, אתה לא מקשיב.

ניר ברטל:

אם כבר, הוא ביקר על זה שהמבקרת לא צריכה לבקר. יש משהו בדו"ח, תצטט לי משפט שמעיד על חוסר אובייקטיביות בדו"ח הביקורת, שעליו אנחנו מדברים? ואני בטוח שקראת אותו בעיון.

דורון טישלר:

בוא נמשיך.

ניר ברטל:

אז אין.

דורון טישלר:

בוא נמשיך להתייחס.

ניר ברטל:

אין.

דורון טישלר:

תמשיך.

אלעד כהן:

רציתי לשאול אותך שאלה.

ניר ברטל:

זאת-אומרת, אני מבין מדברך שבדו"ח הביקורת בנושא של ביקורת של תוכניות-עבודה, לא מצאת שום דבר שהוא לא אובייקטיבי.

דורון טישלר:

אני חושב שאלעד אמר מספיק דברים, ואין צורך שאני אוסיף על הדברים האלו.

ניר ברטל:

אלעד אמר שחני ביקרה דברים שהיא לא הייתה צריכה לבקר וכן הוא אמר שלא הייתה מתודולוגיה. ההערה שלו הייתה שהיא לא הסבירה לנו מה המתודולוגיה.

דורון טישלר:

אנחנו מדברים, לא צריך לצעוק.

ניר ברטל:

אנחנו מנסים לדבר, אבל כל הזמן מפריעים.

חני ברקמן:

דורון, אתה קראת את הדו"חות?

ניר ברטל:

הוא לא קרא, עזבי.

חני ברקמן:

על תהליכים, הערות, על הבדיקות.

ניר ברטל:

חני, את קיבלת עכשיו מחמאה.

חני ברקמן:

במה אתה מתעסק, באמת.

ניר ברטל:

אלעד, אתה מפריע לי. באמת, הקשבתי בקשב רב. חני-

חני ברקמן:

עכשיו הוא הולך, מבחינתו זה הפינאלה, הדו"ח שהצדיק את ה-

ניר ברטל:

חני, את קיבלת-

חני ברקמן:

שיצדיק את חוסר האובייקטיביות שלי.

ניר ברטל:

חני, את קיבלת עכשיו מחמאה. כשכותבים דו"ח ביקורת ולא מוצאים מה להגיד עליו, אז ממציאים שטויות. בבקשה. מי עכשיו רוצה להמציא?

דורון טישלר:

איזה מזל שיושבת פה עכשיו תושבת ורואה את הכול.

ניר ברטל:

אני רוצה להמשיך. יש עוד 13 שצופים בפייסבוק.

אלי הוד:

זה באמת טוב שאת יושבת ורואה-

דורון טישלר:

בוא תפתח גם את התגובות שלהם ונראה מה הם כתבו. סגרת אותם.

ניר ברטל:

זה כי הפלת את המצלמה.

דורון טישלר:

זה לא אני.

אלי הוד:

אני באמת שמח שיושבת פה תושבת ורואה הכול.

חני ברקמן:

באמת, איזו שפלות-רוח.

אלעד כהן:

לפני שנעלה את ה-. אפשר, אלי?

אלי הוד:

כן.

אלעד כהן:

לפני שנעלה את-

אלי הוד:

אני נותן לך אישור.

אלעד כהן:

יש יושב-ראש ישיבה ומסתבר שיש גם עוזר.

אלי הוד:

נכון.

אלעד כהן:

לפני שנעלה את הצעת-ההחלטה שלנו, את ההמלצה שלנו, אני רוצה להגיד כמה דברים. יש עיקרון במשפט שנאמר: צדק צריך לא רק להיעשות, אלא גם להיראות. ולכן, שופטים מקפידים קלה

וחמורה על כל-מני עניינים, שלפעמים אתה שואל את עצמך למה. וכשבא מאן-דהוא ומקריא דבר כזה, אז בין אם זה השפיע, או לא משפיע. בין אם זה מעיד על אובייקטיביות, או לא אובייקטיביות, אני את הדעה שלי אשמור לעצמי, בסדר? כרגע אני לא אגיד אותה. אבל יש דברים שאסור לעשות וברגע שמקריאים דבר כזה, זה נותן תחושה שאת נמצאת בתוך הקלחת הפוליטית, בין אם התכוונת או לא, דבר שאסור לך להיות שם.

ניר ברטל:

איפה? תצביע על משהו בדו"ח-

אלעד כהן:

אתה לא מקשיב.

ניר ברטל:

אני מקשיב טוב מאוד.

אלעד כהן:

את צריכה להיות לא תלויה, שנייה-

ניר ברטל:

יש משהו בדו"ח שהוא לא אובייקטיבי?

חני ברקמן:

אני לא מוכנה לשמוע את הביקורת שלך, אני שלמה עם עצמי, הכי מקצועית שיש-

אלעד כהן:

אין בעיה.

דורון טישלר:

אז למה את צועקת?

חני ברקמן:

כדי שתשמע. אני הכי מקצועית שיש. את הביקורת שלכם, תשמרו לעצמכם.

אלעד כהן:

הבנתי.

חני ברקמן:

אני שלמה עם עצמי.

אלעד כהן:

מכאן האובייקטיבית שלי.

חני ברקמן:

שלמה עם עצמי, הלאה.

ניר ברטל:

אלעד, יש משהו בדו"ח שהוא לא אובייקטיבי? אני אשמח שתפנה אותי.

אלעד כהן:

הסברתי בדיוק מה ההסתייגויות שלנו וכשמגיבים ככה על מה שדורון אמר והקריא-

נייר ברטל:

אז ההסתייגות לא מעידה על שום דבר לא אובייקטיבי.

אלעד כהן:

על מה שדורון הקריא, אז איך אומרים? הדברים מדברים בעד עצמם.

אלי הוד:

תגידי, לפרגן אתה יודעת?

אלעד כהן:

הצעת ההחלטה.

נייר ברטל:

אלי, עזוב. קשה לו, קשה לו להצטער.

אלעד כהן:

ההמלצה שלנו, שלאור ההסתייגויות-

אלי הוד:

הכול שחור, שום דבר לא טוב.

נייר ברטל:

עזוב, עזוב, נו.

אלעד כהן:

הצעת ההחלטה: לאור ההסתייגויות שעלו במהלך הדיון, הכוונה לדיון במהלך הביקורת, אני אפילו לא מדבר על מה-

ניר ברטל:

שבו חני לא הסבירה את המתודולוגיה.

אלעד כהן:

פירטתי את הדברים. לאור ההסתייגויות שעלו במהלך הדיון לוועדת-הביקורת בישיבה מיום 20/03/2022, ועדת-הביקורת ממליצה לדחות את ממצאי המבקרת, מבקש לקיים על זה הצבעה.

ניר ברטל:

רגע, רגע.

חני ברקמן:

שזו הצבעה לא חוקית.

ניר ברטל:

בסדר, זו לא הפעם הראשונה שלו.

חני ברקמן:

לוועדת-ביקורת אין סמכות לדחות את ממצאי הביקורת.

אלעד כהן:

זו לא הייתה חוות-הדעת של היועמ"ש.

ניר ברטל:

רגע, רגע, אלעד. רגע. נגיד-

חני ברקמן:

שיזלזל.

דורון טישלר:

הוא לא זלזל, הוא אמר שהוא לא מקבל את חוות-הדעת שלך.

[מדברים ביחד]

ניר ברטל:

אלעד, אני רוצה לתמוך בהצעה שלך. חני, חני, די. אלעד, אני רוצה רגע לנסות להשתכנע באופן אובייקטיבי לתמוך בהצעה שלך. נניח וההצעה שלך תתקבל, ונדחה את ההמלצות, מה המשמעות של זה?

אלעד כהן:

אני לא ארד לרמה הזו.

ניר ברטל:

לא, אתה מציע הצעת החלטה, אני רוצה להבין.

אלעד כהן:

הסברתי את עצמי מספיק טוב.

ניר ברטל:

לא בנושא הזה.

אלעד כהן:

אתה חושב שאתה לא מתחבר להמלצות שלנו, תצביע נגד. אנא, נקיים הצבעה.

ניר ברטל:

לא, זה לא שאני לא מתחבר, אני לא מבין.

אלעד כהן:

אתה מבין אותה טוב.

ניר ברטל:

לא.

תמר גולן-צדוק:

מה המשמעות של לתמוך בזה?

ניר ברטל:

זה מה שאני מנסה להבין.

תמר גולן-צדוק:

למה זה עולה להצבעה?

ניר ברטל:

לא תהיה הצבעה כי חייבים להעלות ולהצביע על ההמלצות-

[מדברים ביחד]

אלעד כהן:

אז תציע הצעה נגדית, נקיים הצבעה, סבבה.

ניר ברטל:

אני רוצה אבל להבין את המשמעות של ההצעה שלך.

אלעד כהן:

אני הסברתי לך את זה כבר.

ניר ברטל:

שמה? תחזור על ההסבר.

אלעד כהן:

אנחנו חושבים, שלאור ההסתייגויות-

ניר ברטל:

אתה מסביר לי למה אתה ממליץ, אבל אתה לא מסביר לי מה המשמעות של ההמלצה.

אלי הוד:

כן, מה?

[מדברים ביחד]

אלעד כהן:

עם כל הכבוד, ההמלצות של ועדת-הביקורת, לקבל או לא לקבל את דו"ח הביקורת, הן כשלעצמן מחייבות הצבעה, לא יותר ולא פחות. עכשיו, תקיים הצבעה בבקשה-

ניר ברטל:

הבנתי, הבנתי-

אלעד כהן:

ואת כל התובנות שיש לך לחיוב-

ניר ברטל:

אני רק לא מבין מה המשמעות של ההצבעה.

אלעד כהן:

אל תבין. את כל התובנות שיש לך לחיוב ולשלילה, תשקלל לך בעת שתחליט אם אתה מצביע בעד, או נגד.

ניר ברטל:

אני רוצה להעלות הצעת-החלטה נגדית.

אלעד כהן:

בבקשה.

ניר ברטל:

לאחר ששמעתי את תגובת חברי הוועדה לענייני ביקורת לגבי דו"ח הביקורת של מבקרת המועצה והערותיהן הקנטרניות, הקטנוניות, הלא קשורות, המצוצות מהאצבע, שאין ביניהן לבין דו"ח הביקורת שום קשר. אני חושב שמליאת-המועצה צריכה לשבח ולהודות למבקרת המועצה על העבודה היסודית, המקצועית, העניינית, המתודולוגית, שבעצם בתגובה שלהם מעידים על עבודתה הטובה, כי כל התייחסויותיהן הן קטנוניות, חסרות משמעות ולא רלוונטיות. מי בעד ההצעה של אלעד? בעד - תמר, דורון, אורנה ואלעד. נגד - ניר, אודי ואלי, בועז לא השתתף בהצבעה.

אלי הוד:

בועז יושב בחוץ.

ניר ברטל:

מי בעד הצעתי? בעד - ניר, אודי ואלי.

ניר ברטל:

חני, שלושה אנשים שחושבים שעשית עבודה טובה.

חני ברקמן:

תודה, תודה רבה.

ניר ברטל:

מי נגד הצעתי? נגד - דורון, אורנה, אלעד ותמר. סיכום ההצבעה לגבי הצעת-ההחלטה של ראש-המועצה: בעד - ניר, אודי ואלי. נגד - דורון, אורנה, אלעד ותמר.

הצבעה:

בעד:

תמר, דורון, אורנה ואלעד.

נגד:

ניר ברטל, אודי וילד, אלי הוך.

החלטה:

הוחלט לדחות את ממצאי המבקרת לאור ההסתייגויות שעלו במהלך דיון וועדת-הביקורת בישיבה מיום

20/03/2022.

ניר ברטל:

תודה רבה.

אלעד כהן:

תם ונשלם עד השנה הבאה. אה, רגע, יש עוד נושא.

ניר ברטל:

יש עוד נושא.

אלעד כהן:

אז בכלל-

חני ברקמן:

דורון מחכה. באמת, באמת, חבל לי שההמלצות שלכם לא מעידות על תהליך, לשיפור התהליך. בואו נשפר את התהליך, זו המטרה שלי.

ניר ברטל:

חני, אני כבר יודע מה הנושא לביקורת שאני אמליץ לך לשנה הבאה.

דורון טישלר:

אתה גם יכול להמליץ על ביקורת?

תמר גולן-צדוק:

לא, הוא לא יכול.

אורנה רייטר:

רק ממליצים. רק אתם והוא ומה שייבחר.

אלי הוד:

גם אתה יכול להמליץ.

דורון טישלר:

אני חייב להמליץ, אני ועדת-הביקורת.

אלי הוד:

לא, כל חבר-מועצה יכול להמליץ.

חני ברקמן:

לא, לא.

אורנה רייטר:

אני אמליץ על מינהל תקין.

אלעד כהן:

אלי, אתה טועה.

[מדברים ביחד]

אלי הוד:

אני טועה, אוקיי. אז אני חוזר בך.

חני ברקמן:

אבל אתה יכול לבקש מאלעד שימליץ לי.

אלעד כהן:

בגלל האיכות של הביקורת שראינו, להערכתי יש לנו את זה בהרבה נושאים, לא?.

ניר ברטל:

את האמת שזה מזכיר לי-

חני ברקמן:

דווקא אורנה אהבה מאוד את הביקורת, היא אמרה לי על המוקד, שזה דו"ח מאוד יפה, בהתחלה.

ניר ברטל:

די, די, לא בפומבי.

אורנה רייטר:

דו"ח מאוד יפה.

חני ברקמן:

כן.

ניר ברטל:

בגלל הצבעוניות.

אורנה רייטר:

זה היה בסופט קופי ולא בהארד קופי.

חני ברקמן:

היא מדברת על המשמעות.

דורון טישלר:

שימי לב, היא לא דיברה על המשמעות, את לא הקשבת פשוט.

חני ברקמן:

אני לא מדברת על הישיבה הזאת.

ניר ברטל:

זה מזכיר לי את דו"ח הביקורת האחרון, בקדנציה הקודמת, על תרבות ה-, את מכירה אותו?

חני ברקמן:

לא.

ניר ברטל:

אני אראה לך, זו בדיחה מהלכת.

אורנה רייטר:

אנחנו רוצים להעלות את הגנים הציבוריים. הלאה.

חני ברקמן:

ועדת-הביקורת ביקשה ממני בפברואר 2021-

ניר ברטל:

אתה היית גם בישיבה הזו?

אלעד כהן:

ניר, אתה מפריע.

ניר ברטל:

צודק. תודה, דורון.

חני ברקמן:

ועדת-הביקורת ביקשה ממני, בפברואר 2021, בוועדה שהתקיימה בפברואר 2021, לבדוק את הנושא של מילוי בעפר של השטח ליד אולם-הספורט, סמוך לשכונת "עתודות". האמת היא, שהמבקר הקודם התבקש לבדוק את זה והוא לא בדק. הוא לא הספיק, ואני בדקתי. אני אספתי המון-המון חומרים, דיברתי עם המון-המון. מה שהצלחתי לעשות, אל תשכחו-, ניר, אתה מפריע לי. אל תשכחו שמדובר במשהו שהיה לפני שלוש שנים, המנכ"ל והגזבר, כשהתחלתי לבדוק את זה, המנכ"ל שהיה בזמנו כבר לא היה וזה לא היה פשוט לי לדבר איתו. אבל בכל מקרה, עשיתי מה שאני יכולה ודיברתי עם מי שאני יכולה, כל מי שעבד במועצה, קצת עם המנכ"ל הקודם, כמה שהוא נתן לי. ניסיתי לאסוף חומרים, גם עם המהנדסת, דיברנו עם רמ"ד-

אלעד כהן:

קמ"ט.

חני ברקמן:

לא, לא, זה רמ"ד.

ניר ברטל:

מה שמו, בני?

חני ברקמן:

לא, לביא.

ניר ברטל:

אה, לביא וביאן. הוא רמ"ד תשתית.

חני ברקמן:

נכון, דיברנו איתו בטלפון כדי לראות את המעמד של הקרקע. ואחרי מחשבה, אני לא עוברת כל השלבים של הבדיקה, אתם בטח קראתם את זה. לאחר שבחנתי בחינה מעמיקה באירוע והתייעצתי בנושא, דווקא גם עם גורמי ביקורת של משרד-הפנים, לא משרד-הפנים מבחינתנו, משרד-הפנים הדרכות. זה דוקטור לביקורת שחנך אותי אז, כשהתחלתי לעבוד. החלטתי לעשות פה דו"ח בדיקה, שיבדוק את ההיבט החוקי-משפטי של האירוע. זאת-אומרת, האם המועצה למעשה פעלה בהתאם לסמכותה. בעצם, רק שתדעו, שכמבקרת, יש לי-, המבקר בעצם קובע על-פי שיקול דעתו את הדרכים לביצוע הביקורת שלו. בעצם הוא בודק את הנושא לפי חמישה תקני-ביקורת. תקן אחד זה חוקיות, שזה זה. חיסכון, יעילות, אפקטיביות וטוהר-המידות. ואני החלטתי לבדוק את נושא החוקיות, מכל-מני סיבות. א. לא היה פה כסף, לא היו פה נהלים, עניין כלכלי וכולי. ומצאתי לנכון שזה הכי חשוב. קיימתי פגישות, כמו שאמרת, עם כל-מני גורמים במועצה. אגב, אלעד הפנה אותי גם לדבר עם התושב שהתלונן בזמנו, אבל הוא לא שיתף איתי פעולה.

ניר ברטל:

זה מה שמעניין.

חני ברקמן:

לא שיתף פעולה. וטרינר המועצה, מבקר המועצה הקודם, גם כן דיברתי איתו וכולי. אספתי את החומרים, ארגנתי אותם, סידרתי את כל הנושא והגשתי אותה לקבלת חוות-דעת משפטית. חוות-הדעת המשפטית אמרה ככה: "תוצאות הבירור מסתמכות על חוות-דעת משפטית, על-פיה בנסיבות המקרה שתוארו, הרי שקיימת הצדקה לסטייה מהכלל, לפיו על הרשות הציבורית לפעול אך ורק בתחום שיפוטה וכפי שהובהר, העבודות שבוצעו נעשו לצורך הסרת מפגע תברואתי, אשר גבל בתחום השיפוט של המועצה ואשר עלול היה לפגוע בתושבי המועצה. כמו-כן, עסקינן בעבודות אשר בוצעו בתחום שיפוט פלילי של המינהל האזרחי, אשר התיר את ביצוע העבודות בתחום והפנייתן לביצוע ניטור של הקרקע. עוד נציין, כי התקבל היתר קמ"ט איכות הסביבה, לביצוע השלכה של עודפי העפר במגרש ובנוסף, כפי שנמסר, המועצה לא נדרשה להוציא כספים מקופתה

לביצוע עבודות לרווחת ציבור תושביה. אף הטענה לפלישה למקרקעין פרטיים לכאורה, אין בהם בכדי לקבוע כי המועצה פעלה שלא כדין. ראשית התקבל אישור המינהל האזרחי לביצוע העבודות. שנית, חברת "דלתא" אשר טענה לזכויות לכאוריות במקרקעין, התירה בדיעבד-

ניר ברטל:

איזה זכויות?

חני ברקמן:

לכאוריות, מלשון "לכאורה".

ניר ברטל:

אה.

חני ברקמן:

אה, כי לא הייתה אסמכתא.

אלעד כהן:

זכויות קרקעיות, או קנייניות?

חני ברקמן:

לכאוריות.

אלעד כהן:

לא, קרקעיות, או קנייניות?

ניר ברטל:

קנייניות, מה זה יכול להיות?

חני ברקמן:

קנייניות, כי גם ככה הוא השתמש. "הלכאוריות במקרקעין התירה בדיעבד את ביצוע העבודות ולפי-כך גם אם נפל פגם לכאורי בכניסת הרשות למקרקעין, מבלי שניתנה לכך הודעה לבעלי הזכויות, הרי שפגם כאמור נרפא כאשר התירו במכתבכם לרשות לבצע עבודות. בשים-לב לנסיבות המפורטות והאסמכתאות שהובאו, הרי שהרשות המקומית פעלה על-פי דין." אני חייבת להבין שדווקא ניר התנגד לי ואמר לא, זה לא בסדר, אל תבדקי רק חוות-דעת, כן.

ניר ברטל:

לא מסכים.

אורנה רייטר:

יש לי, אפשר להתייחס?

חני ברקמן:

אבל זו הייתה-

ניר ברטל:

חני, את לא אובייקטיבית.

חני ברקמן:

אבל זו הייתה ההחלטה שלי ואני עומדת מאחוריה, כן.

אלעד כהן:

גם בעניין הזה הייתה ישיבת ועדת-ביקורת, בתאריך אחר, 14/11/2021-

חני ברקמן:

נכון.

אלעד כהן:

נערך פרוטוקול מסודר על מהלך העניינים. הפרוטוקול צורף ונשלח לחברי-המועצה, אני כמובן אפרט בגדול, בתמצית, את ההסתייגויות, את הממצאים, לא משנה איך נקרא לזה. קודם-כל, ועדת-הביקורת הייתה בדעה שלא מדובר בכלל בדו"ח ביקורת. דו"ח ביקורת שמעתיק חוות-דעת משפטית, שנתן היועמ"ש דאז, זה לא דו"ח ביקורת. בשביל זה לא צריך היה דו"ח ביקורת, יכולנו אנחנו, ראש-המועצה, או חבר-מועצה, לבקש מהיועמ"ש לתת חוות-דעת בתחום ובזה הנושא היה ממוצה. מה כן חסר היה לנו שם? זו התייחסות יותר מקיפה, מה שנקרא יותר לפתוח את האופקים ימינה ושמאלה, בכל מה שקשור בנושא הזה ולבחון את הנושאים הבאים: למשל, האם היה תהליך החלטה מסודר? איזו החלטה? ההחלטה לשפוך שם את העפר. האם כל גורמי המקצוע שיש להם נגיעה לנושא היו מעורבים? האם התבקשה חוות-דעת היועמ"ש, לפני תחילת ביצוע העבודות, בעת שבחנו את הנושא? האם היו ישיבות-עבודה מסודרות ומי נכח בהן? האם נערכו פרוטוקולים שמשקפים את מהלך העניינים? האם הוכנו תוכניות-עבודה מסודרות? מי הכין אותן? איפה הן? מי פיקח על העבודות? איפה המסמכים? האם היו עוד מסמכים? תפתחי סוגריים, אני יודע בדיעבד, שהיה איזשהו תהליך של הפקת-לקחים ב-2019 ואם היה-

ניר ברטל:

באיזו קבוצת WhatsApp זה כתוב?

אלעד כהן:

ואם היה מסמך כזה-

ניר ברטל:

אז אני מציע לך לסרוק.

אלעד כהן:

מצופה היה שהמועצה תמציא לך את זה. הרי את בחנת את הדברים לא ב- 2019, בחנת את זה שנה אחרי. עכשיו, הטרוניה, היא לא אליך. את ביקשת מסמכים, אמרו לך: "אין מסמכים". את זוכרת ששאלנו אותך כמה פעמים: איפה המסמכים? אמרת: זה מה יש. לא תוכניות-, אני לא בא בטענות אליך.

חני ברקמן:

לא, היו לי המון מסמכים, אולי לא מה שאתה מצפה שיהיה, אבל היו.

אלעד כהן:

אז אני חושב שפרוטוקולים של ישיבות, של כל הגורמים שאחראים על זה, לפני שמתחילים לבצע דבר כזה, זה מאסט.

חני ברקמן:

איזה ישיבות?

אורנה רייטר:

היו לך פרוטוקולים ש-

אלעד כהן:

אין, לא היה כלום.

חני ברקמן:

איזה ישיבות? מי אמר שהיו פרוטוקולים של ישיבות? מאיפה אתה יודע את זה?

אלעד כהן:

זה מה שאני אומר.

אורנה רייטר:

לא, הוא שואל.

חני ברקמן:

נו, מאיפה אתה יודע?

ניר ברטל:

הוא שואל איפה הפרוטוקולים האלו.

אלעד כהן:

זה בדיוק מה שאני אומר.

חני ברקמן:

אז מאיפה אתה יודע שהיו?

אלעד כהן:

אני לא אמרתי שהיו, אני לא בא בטענות אלייך, כי את לא ערכת את המסמכים. אבל זה-

ניר ברטל:

אבל באת בתלונות שלא נתנו לה מסמכים.

אלעד כהן:

אבל זה מסוג הדברים שכן היה צריך לבחון, איך בכלל יוצאים לביצוע, לדבר כזה, בלי תהליך מסודר, בלי תהליך קבלת-החלטה מסודר, בלי שיש פרוטוקולים של כל הגורמים. אם יש ספק ואני מניח שכל בר-דעת היה צריך להבין שיש ספק בשאלת החוקיות. האם המועצה ביקשה חוות-דעת של היועמ"ש לפני, לא אחרי, כשהאש כבר התחילה להתפזר בשדה-הקוצים וכולי. איפה תוכניות-עבודה? איפה המהנדסת בסיפור הזה? איפה היתר-הבנייה?

ניר ברטל:

מהנדס.

אלעד כהן:

מהנדס, נכון, זה היה-. איפה ההיתר? את יודע שלשפיכת עפר צריך גם היתר. איפה כל הדברים האלו? ולכן הבחירה לבחון דווקא את החוקיות, שזה משהו שהוא טכני ופורמלי לחלוטין, שהיועמ"ש היה יכול לבחון את זה ולא לבחון את הדברים היותר מערכתיים, שמשם אפשר להפיק את המסקנות לגבי העתיד, זה משהו שהתפקשש בדו"ח הזה, וזה דברים שנעלמו לך.

חני ברקמן:

לדעתך.

אלעד כהן:

לדעתי, הכול לדעתי.

חני ברקמן:

נכון.

אלעד כהן:

זה לא מדע מדויק.

חני ברקמן:

אוקיי.

אלעד כהן:

עכשיו, במהלך הישיבה הצגנו נסיבות, שלדעתנו מצביעות על כך שהממצאים בשאלת החוקיות, כן או לא, הם קצת תלושים מהמציאות. למשל: באנו ואמרנו: איך זה יכול להיות שבאים ואומרים לנו שזה נעשה לצורך שפני-סלע, השפיכה, ובמקרה, או לא במקרה, את גובה העפר מביאים בדיוק לגובה המפלס הקיים? איך יכול להיות שמיישרים משטח שלם? איך זה יכול להיות ש-20, 30 או 40 מטר, לדוגמה, משם יש מסלעות, שזו החממה במרכאות, ששפני-הסלע-, ושם לא רואים כלום ולא שופכים וכולי. והרושם היה שבאמת, מישהו קיבל החלטה לצאת החלטה, לא בחן את החוקיות, פתאום התברר שיש בעיה, ואז "ניסה" להלביש הסבר הגיוני לכאורה, חוקי לכאורה למה שנעשה. ולכן, הייתה לנו בעיה גם עם הניתוח של המסקנות, אבל זה בעיני המתבונן, את לא חייבת להסכים עם המסקנות שלנו. ולכן, ההחלטה של ועדת-הביקורת הייתה-

ניר ברטל:

שחני לא אובייקטיבית.

אלעד כהן:

אני מקריא את ההחלטה : ועדת-הביקורת סבורה כי לא הוצג בפניה כלל דו"ח ביקורת. עריכת דו"ח המבוסס למעשה על חוות-דעת יועמ"ש בלבד, אינו דו"ח ביקורת. סעיף שני, ועדת-הביקורת סבורה כי היה על המבקרת לבדוק את האירוע ב בצורה הרבה יותר רחבה ומעמיקה, מהשאלה הממוקדת של חוקיות המעשה, הסברתי גם למה. 3. ועדת-הביקורת סבורה כי ממצאי הדו"ח אינם הגיוניים, בעינינו כמובן. בעניינו קיימות אינדיקציות ברורות לכך שמישהו במועצה קיבל החלטה לשפוך עפר באזור הנדון, בכדי להכשיר אותו לחניון ולאחר שהגיעו תלונות על כך ניסו להצדיק את זה בכך שזה נעשה במסגרת מיגור שפני-הסלע. אלו הממצאים שלנו כוועדת-ביקורת.

דורון טישלר:

יש לי שאלה. הכותרת של החוברת שהגשת לנו "דו"ח ביקורת על פעילות המועצה לשנת 2021", אתה שומע, ניר?.

חני ברקמן:

לא אמרתי "פעילות המועצה", אלא דו"ח ביקורת לשנת 2021.

דורון טישלר:

לא יודע, כתוב פה :

"דו"ח ביקורת על פעילות המועצה לשנת 2021 בנדון".

חני ברקמן:

בסדר, אבל יכול להיות שגם הדו"ח בודק על 2019, 2020. במוקד אתה בודק 2020-2021.

אלעד כהן:

רגע, מה השאלה?

חני ברקמן:

מה זה כל-כך משנה עכשיו?

דורון טישלר:

אני רק מציין את הנדון.

חני ברקמן:

נו.

דורון טישלר:

ולאחר שציינתי את הנדון, שמדובר בדו"ח ביקורת על פעילות המועצה לשנת 2021.

חני ברקמן:

כן.

דורון טישלר:

אני הולך לסעיף 3, שהקראת אותו, שהוא מילוי בעפר של השטח ליד אולם-הספורט, בסמוך לשכונת "עתודות". והשאלה שלי היא, האם על הסעיף הזה נעשתה ביקורת בהגדרתה ביקורת, או שנעשה משהו אחר? בדיקה.

חני ברקמן:

עניתי על זה, אני לא רוצה לענות. עניתי על זה בהתחלה.

דורון טישלר:

את לא רוצה לענות על זה.

חני ברקמן:

לא, דיברתי על זה בהתחלה מספיק.

דורון טישלר:

אז זה לא-

חני ברקמן:

לא יורדת יותר לרמות האלו.

דורון טישלר:

אז זו לא ביקורת.

חני ברקמן:

לא יורדת יותר לשאלות האלו-

דורון טישלר:

אז זו לא ביקורת.

חני ברקמן:

זה דו"ח בדיקה.

דורון טישלר:

אז זה דו"ח בדיקה?

חני ברקמן:

כן, אמרתי שזה דו"ח בדיקה-

דורון טישלר:

אז תגידי-, אז למה?

חני ברקמן:

זה דו"ח בדיקה שאושר לעשות את זה בצורה הזו. לא עונה לשאלות האלו-

דורון טישלר:

אז כאילו מה, את עובדת עלינו?

חני ברקמן:

לא עונה לשאלות האלו. לא עונה יותר. הלאה. אם יש שאלות רציניות יותר, אני אשמח.

דורון טישלר:

אז אני מבין מזה-

חני ברקמן:

לא רוצה.

דורון טישלר:

זכותי לדבר, את לא תקטעי אותי. זה זמן התגובה שלי, את לא רוצה להגיב, אל תגיבי.

חני ברקמן:

דורון, אז אני לא עונה.

דורון טישלר:

אז תשבי בשקט, תשתקי.

חני ברקמן:

יש גבול-

אלעד כהן:

את חולקת על הרצינות של השאלות? את נותנת ציונים?

[מדברים ביחד]

חני ברקמן:

כל השאלות האלו מוזילות את העניין פה, אני לא מוכנה. באמת, דורון?

דורון טישלר:

היא דיברה, אני עונה.

ניר ברטל:

הפעם ציפיתי למשהו יותר.

דורון טישלר:

כשחני דיברה, אני לא הפרעתי. הקשבתי בקשב רב. שאלתי שאלה פשוטה עכשיו. את מפריעה לי, חני. זה זמן הדיבור שלי, לא שלך עכשיו.

אלעד כהן:

מה שהוא אמר זה זול?

ניר ברטל:

מאוד.

אלעד כהן:

הרי אני שאלתי שאלה, שאלת-תם לחלוטין. האם על הסעיף הזה, של שחרור הפסולת, נעשתה ביקורת? היא לא מוכנה להשיב לנו.

חני ברקמן:

אני לא מוכנה לענות לך כשאתה צועק ככה.

ניר ברטל:

גם בהקדמה שלה, היא הסבירה את התהליך.

דורון טישלר:

שזה לא דו"ח ביקורת?

ניר ברטל:

לא.

דורון טישלר:

אז למה הוא מופיע תחת "דו"ח ביקורת על-"

חני ברקמן:

כי זה בסדר לעשות בדיקה-

דורון טישלר:

אני שואל את ראש-המועצה, לא אותך, חני.

ניר ברטל:

אני רק אחזור על מה שהיא אמרה.

חני ברקמן:

סליחה, סליחה שעניתי לך.

ניר ברטל:

אני פשוט הקשבתי לה. כשהיא הציגה את הדברים-

דורון טישלר:

נכון, כי גם ככה התשובות שלך לא משהו.

אלעד כהן:

לא, את לא יכולה לחלק ציונים על השאלות.

דורון טישלר:

אני מקשיב.

אורנה רייטר:

לא, היא יכולה הכול.

ניר ברטל:

מ- 1-10, כמה היו התשובות שלה?

דורון טישלר:

לא, אני לא. קטונתי.

תמר גולן-צדוק:

די, מספיק נו.

דורון טישלר:

קטונתי מלתת ציונים.

ניר ברטל:

לא, אמרת "לא משהו". מה זה "לא משהו", 4?

דורון טישלר:

זה סיווגים שלי.

ניר ברטל:

אז תשתף אותנו.

דורון טישלר:

תכף אני אפרסם את סולם הסיווגים שלי, תדבר.

ניר ברטל:

היא הסבירה בהתחלה את המתודולוגיה-

דורון טישלר:

כן.

ניר ברטל:

עם מי היא התייעצה ומי אמרת? ד"ר שהנחה?

חני ברקמן:

דוקטור לביקורת.

ניר ברטל:

שמה תפקידו?

חני ברקמן:

הוא גורם במשרד-הפנים, במפעם.

ניר ברטל:

שאיתו, איזו התייעצות עשית?

חני ברקמן:

התייעצתי לגבי מה הדרך, איך נכון לבדוק ולתקוף את הנושא הזה? מאיפה? זה לפני שלוש שנים, אין לי את כל האנשים לדבר איתם, שהיו אז.

ניר ברטל:

וזו הייתה ההמלצה שלו?

חני ברקמן:

כן. הוא אחד האנשים שהמליצו לי. אבל זה עניין שלי, אני יכולה לבחור איך אני יכולה לעשות את הדו"ח.

דורון טישלר:

אז זהו-

ניר ברטל:

אני מסכים לחלוטין, רק אותו בן-אדם שאני לא מכיר אותו-

חני ברקמן:

כן, זה לא משנה לצורך העניין.

ניר ברטל:

הוא מבחינתו הדרך שעשית, היא דרך קבילה?

חני ברקמן:

בוודאי, בוודאי. מה זה קבילה? הוא זה שדיבר עליה ראשון. הוא קלע לאיך שאני חשבת.

ניר ברטל:

אז קיבלת תשובה.

דורון טישלר:

אוקיי, התשובה מקובלת עליי. רק אני שואל, למה זה מופיע-, זה לא שכנע אותי, כי זה עדיין מופיע תחת כותרת שנייה, קטנה יותר "דו"ח הביקורת השנתי כולל שלושה נושאים". זאת-אומרת, שלא נעשתה על זה ביקורת?

ניר ברטל:

למה לא?

דורון טישלר:

זה מה שציננה המבקרת.

אלעד כהן:

והיא אמרה שזה דו"ח בדיקה.

דורון טישלר:

זה לא דו"ח ביקורת, היא לא עשתה ביקורת, היא עשתה בדיקה.

ניר ברטל:

היא גם אמרה שבדו"ח הביקורת השנתי אפשר לעשות דו"ח בדיקה, לכן היא מסבירה.

דורון טישלר:

אז אני שואל-

ניר ברטל:

וזה כן נכון.

דורון טישלר:

אז זו בדיקה, זו לא ביקורת.

ניר ברטל:

כתוב: דו"ח הביקורת כולל שלושה נושאים.

דורון טישלר:

אוקיי, רק שנבין שזו בדיקה ולא ביקורת.

אלעד כהן:

זו לא ביקורת, זה דו"ח בדיקה.

חני ברקמן:

בסדר, ואני החלטתי שאני עושה דו"ח בדיקה.

אורנה רייטר:

שנייה. יש לי שאלה, חני. עם מי דיברת בנושא הזה של שפיכת העפר? עם איזה גורמים?

חני ברקמן:

כתוב, הכול כתוב. את יכולה להסתכל. את רוצה שאני אקריא לך מהדו"ח?

אורנה רייטר:

אני אשאל אותך שאלה יותר ישירה. עם אודי דיברת?

חני ברקמן:

מי?

אורנה רייטר:

אודי וילד.

חני ברקמן:

לא דיברתי איתו.

אורנה רייטר:

איתי דיברת?

חני ברקמן:

למה את חושבת שאני צריכה לדבר?

אורנה רייטר:

לא יודעת, אולי כחלק מהתהליך.

חני ברקמן:

אל תבקרי אותי על התהליך, אני המבקרת, אני-

אלעד כהן:

לא ביקרנו אותך על תהליך.

אורנה רייטר:

אני שואלת אותך עם מי דיברת?

חני ברקמן:

דיברתי איתך? תגידי לי, דיברתי איתך?

אורנה רייטר:

לא.

חני ברקמן:

אז למה את שואלת אותי?

ניר ברטל:

אז למה היא שואלת?

אורנה רייטר:

אז בואי אני אגיד לך.

חני ברקמן:

יש לך בעיית זיכרון?

אורנה רייטר:

לא, אין לי בעיית זיכרון. יש לי איתך בעיה.

אלעד כהן:

את עוקצת את כולם.

חני ברקמן:

די, די, די.

אורנה רייטר:

אני אגיד לך בעיה.

חני ברקמן:

יש גבול, נו באמת. זילות כזו, לא ציפיתי.

אורנה רייטר:

חני, תעני לי.

חני ברקמן:

לפני שבוע עשיתי את זה באלפי-מנשה. זילות כזו.

ניר ברטל:

חני!

תמר גולן-צדוק:

את תלמידה מצטיינת של ניר, אין דברים כאלו.

חני ברקמן:

כן.

ניר ברטל:

חני-

דורון טישלר:

לא סתם היא מגיבה לו בקבוצות.

אורנה רייטר:

כן. היא יכולה להתחבר לקבוצה.

חני ברקמן:

כן, אורנה.

אורנה רייטר:

חני, לא עשית עבודה של ביקורת, עשית עבודה של כסת"ח.

דורון טישלר:

נכון.

חני ברקמן:

לדעתך.

אלעד כהן:

לדעתנו.

אורנה רייטר:

זו רק דעתי, אני מביעה את דעתי. עכשיו, יש לי עוד שאלה. כשאת אומרת שבדקת וזה לא עלה כסף, בדקת שווי-כסף?

חני ברקמן:

מה זאת-אומרת "שווי-כסף"?

אורנה רייטר:

כי כסף זה לאו-דווקא מזומן, הוצאת-מזומן. אבל למשל, אם עושים דיל ואומרים למישהו: תיקח את זה ותיתן לי את זה, זה שווי-כסף. בדקת את זה?

חני ברקמן:

אבל לא אמרנו שלא. אמרנו שאין-

אורנה רייטר:

בדקת את הנושא הזה?

חני ברקמן:

שנייה, שנייה.

אורנה רייטר:

תעני בכך ולא.

חני ברקמן:

אני אענה מה שאני רוצה. אוקיי? כתוב בדו"ח ואת יכולה לקרוא את זה, שהקבלן של הרכבת רצה להיפטר מהחול ויישובים, אגב לא רק אורנית, הסכימו לקבל את החול.

אורנה רייטר:

נכון, נכון. אני מכירה הכול. אני יודעת.

חני ברקמן:

תמורת זה שהם מביאים את החול ומכסים את המקום. במקום לעשות שם אזור אשפה מלא, הם כיסו את המקום.

אורנה רייטר:

זה היה הדיל?

חני ברקמן:

זה היה הדיל.

אורנה רייטר:

טעות, היה גם טרקטור, תבדקי.

חני ברקמן:

בסדר, אוקיי.

אורנה רייטר:

אם היית בודקת את זה כמו שצריך ומדברת עם כל האנשים שהיו באותה תקופה, סביר להניח שהיית מסיקה מסקנות לשיפור וגם אנחנו עשינו.

חני ברקמן:

לדעתך, לדעתך.

ניר ברטל:

רגע, לא הבנתי. המועצה נתנה לקבלן טרקטור?

אורנה רייטר:

ניר, אני יכולה להוציא לך-

ניר ברטל:

את יודעת מה? עזבי, לא מעניין בעצם.

אורנה רייטר:

למה? מאוד מעניין.

ניר ברטל:

לא, לא מעניין.

אורנה רייטר:

יש סיכום ישיבה של ועדת-הנהלה.

ניר ברטל:

תודה, אורנה.

דורון טישלר:

רגע, אבל אל תקטע אותה.

אורנה רייטר:

שבה עשינו-

אלעד כהן:

מאיזה תאריך?

אורנה רייטר:

אני לא זוכרת, אני יכולה למצוא בקלות. שבה עשינו הסקת-מסקנות. אודי מאוד מעורב בנושא, את יכולה לשאול אותו. עם כל המורכבות שהייתה, זו הייתה מורכבות גדולה והיה מאוד נכון שתבדקי את זה לעומק, כדי שילמדו לא לעשות ככה וגם את אמרת משהו קודם על מינהל תקין, זה גם היה. אז בואי. הדו"ח הזה מראה בדיוק-

חני ברקמן:

שנייה, את עכשיו זורקת.

אלעד כהן:

היה מסמך על זה?

חני ברקמן:

מי אמר שזה אמיתי? זה כתוב? יש לך פרוטוקול? משהו?

אלעד כהן:

כן.

אורנה רייטר:

כן, יש לי מייל. אבל לא פנית אליי, כי לא חשבת שצריך לבדוק.

חני ברקמן:

יכולתי לפנות לעוד אלפי אנשים, את יודעת.

אורנה רייטר:

לא, את היית צריכה לפנות לחברי-מועצה שהיו בלופ.

ניר ברטל:

חני, די. עזבי, זה לא. תני לה להגיד מה שהיא רוצה להגיד, ויאללה.

אורנה רייטר:

אין לי ספק שמה שדורון ציין, עם כל הכעס, מגיע פה. הדו"ח הזה, הספציפי הזה, שאני מכירה מה היה שם - כסת"ח.

אלעד כהן:

רגע, מאיפה את מכירה מה היה שם?

אורנה רייטר:

הייתי בוועדת-הנהלה. אודי גם היה בוועדת-הנהלה, תמר גם הייתה בוועדת-הנהלה והיינו שם וראינו. אפילו עשינו תחקיר בנושא.

אלעד כהן:

זאת-אומרת לא כל-כך היה. כנראה שהיה למישהו אינטרס לא כל-כך להמציא לך את כל החומרים והפרטים.

אורנה רייטר:

בוצע תחקיר בנושא והיה סיכום של התחקיר הזה והכול הועבר במיילים ויש את כל החומר.

ניר ברטל:

טוב. למה לא העברת לה? כי את ידעת שהיא בודקת את זה.

אורנה רייטר:

כי היא לא פנתה אליי.

ניר ברטל:

למה? אתם ביקשתם את זה.

אלעד כהן:

אבל זה לא עובר לחברי-המועצה.

ניר ברטל:

למה? אבל אתם לא מעדכנים את חברי-המועצה?

אלעד כהן:

לא, מה פתאום. ממש לא.

ניר ברטל:

אז תעדכן בשנה הבאה, אולי למישהו יהיה מה להוסיף.

אורנה רייטר:

כשרואים כזה דבר, זה מאוד-מאוד לא טוב.

ניר ברטל:

טוב, יאללה. אתם רוצים להצביע על זה משהו? להצטער?

אלעד כהן:

יש צורך להקריא עוד הפעם את ההחלטה?

אורנה רייטר:

תקריא.

ניר ברטל:

תקריא, זה היה מרגש, את כולנו.

אלעד כהן:

הכול מרגש אותך. החלטה: ועדת-הביקורת סבורה כי לא הוצג בפניה כלל דו"ח ביקורת. עריכת-
דו"ח המבוסס למעשה-

ניר ברטל:

אה, זו ההמלצה שהיא לא המלצה.

אלעד כהן:

עריכת-דו"ח המבוסס למעשה על חוות-דעת היועמ"ש אינו דו"ח ביקורת וגם המבקרת הגדירה את זה כדו"ח בדיקה, שלא מוכר לי בכלל נושא כזה. אני הזמנתי דו"ח ביקורת, לא דו"ח בדיקה. 2. ועדת-הביקורת סבורה כי היה על המבקרת לבדוק את האירוע בצורה הרבה יותר רחבה ומעמיקה מהשאלה הממוקדת של חוקיות המעשה. 3. ועדת-הביקורת סבורה כי ממצאי דו"ח הביקורת אינם הגיוניים. בענייננו קיימות אינדיקציות ברורות לכך שמישהו במועצה קיבל החלטה לשפוך עפר באזור הנדון, בכדי להכשיר אותו לחניון, ולאחר שהגיעו תלונות על-כך, ניסו להצדיק את זה בכך שזה נעשה במסגרת מיגור שפני-הסלע. אלו ההמלצות, המסקנות, תקרא לזה איך שאתה רוצה. הצבעה. בעד - תמר, בועז, דורון, אורנה ואלעד. נגד - ניר, אודי ואלי.

הצבעה:

בעד:

תמר גולן צדיק, בועז בגריש, דורון טישלר, אורנה רייטר ואלעד כהן.

נגד:

ניר ברטל, אודי וילד ואלי הוד.

החלטה:

ועדת הביקורת סבורה כי לא הוצג בפניה כלל דו"ח ביקורת. עריכת-דו"ח המבוסס למעשה על חוות-דעת היועמ"ש אינו דו"ח ביקורת וגם המבקרת הגדירה את זה כדו"ח בדיקה, שלא מוכר לי בכלל נושא כזה. 2. ועדת-הביקורת סבורה כי היה על המבקרת לבדוק את האירוע בצורה הרבה יותר רחבה ומעמיקה מהשאלה הממוקדת של חוקיות המעשה. 3. ועדת-הביקורת סבורה כי ממצאי דו"ח הביקורת אינם הגיוניים. בענייננו קיימות אינדיקציות ברורות לכך שמישהו במועצה קיבל החלטה לשפוך עפר באזור

הנדון, בכדי להכשיר אותו לחניון, ולאחר שהגיעו תלונות על-כך, ניסו להצדיק את זה בכך שזה נעשה במסגרת מיגור שפני-הסלע.

ניר ברטל:

יש עוד משהו לנושא הזה?

אלעד כהן:

לך אין מה להגיד על זה?

ניר ברטל:

יש לי, אבל-

אלעד כהן:

אוקיי.

ניר ברטל:

אתה יודע מה, יש לי. לפני שנסיים את הישיבה, חני, אני יודע שזו לא הפעם הראשונה שמקרב חברי האופוזיציה משתלחים באופן ברוטלי בעובדי המועצה. אז בעניין הזה, אל תרגישי מיוחדת. זה נוהל שחוזר על עצמו באופן מצער. אפילו קראו אותי ממשרד-הפנים בעניין הזה, יותר מפעם אחת, שהתערבו כי לצערי, הכלים שיש לי בשביל למנוע את ההשתלחויות הברוטליות האלו בעובדי מועצה נאמנים, אובייקטיביים, שעושים את עבודתם הציבורית באופן מסור, היא מבישה ובעיקר מביישת את מי שעושה אותה. אני חושב שהרבה-הרבה זמן לא נכתב באורנית דו"ח ביקורת כל-כך רציני, מקצועי ויסודי. ולא בשביל לכסת"ח, או להיכנס, אלא באמת בשביל הדו"חות של המוקד ותוכניות-העבודה, שהם גם מייצרים המלצות בזמן אמת, פרקטיות ומיושמות, ובסוף זו ביקורת

אשר נועדה למטרה - לשפר ולקדם. ולא לנגח, לכסתי"ח ולא להתנגח. אז אני מאחל לכל רשות במדינת-ישראל שתהיה מבקרת נאמנה, אובייקטיבית, מסורה ומקצועית שאמנם עובדת פה 50% משרה בפורמלי, אבל אני יודע שהיא נותנת פה 150% משרה. ואני מציע גם לא להתרגש ולא לקחת ללב את כל מי שפועל ממניעיו שלו וכל הכבוד ואני חושב שתושבי אורנית זכו בכך. תודה רבה, סיימנו את ישיבת-המועצה הזו. נמשיך לישיבת מועצה אחרת אחרי ההפסקה.

-המליאה ננעלה-

בברכה,

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה